

БОРБА®

България

Какво си ти за менъ? Не зная...
Бѣлъ изгрѣвъ, ласка на съня
или онази пролѣтна омая,
дарила влѣсъкъ на деня?

Да! Вече зная ти какво си.
България – съкровище за менъ,
щомъ въ залезитѣ изгрѣвъ носишъ
и сигурность на моя день!

Виолета Борисова, изъ стихосвирката
“Влага въ очитѣ”, посветена
на българскитѣ политически емигранти

Историческа памет

Това не трябва да се забравя

Търновската конституция, една от най-демократичните в Европа за времето си, осигуряваше солидни устои на вътрешния ред в българската държава. Ясното и точно разделение на властите, персоналната отговорност на министрите, оперативната държавна администрация, демократично избраното и пълноценно функциониращо местно самоуправление и над всичко балансиращата роля на традиционна българска владетелска институция дадоха възможност още в самото начало държавата да се развива като правова, демократична и социално осигурена страна.

Независимо от изключително тежките външнополитически условия, при които започна своя самостоятелен живот новоосвободена България, страната показва невероятна стабилност и запази равновесие и нормален вътрешен живот дори при драстични външнополитически провокации.

Това се дължи преди всичко на обстоятелството, че голяма част от висшите дъжавни ръководители в първите години от свободния живот на България бяха бивши участници в национално-революционната борба на народа ни и носители на българските възрожденски морални и нравствени ценности.

Не малка роля изиграва фактът, че след първите три години на своето управление княз Александър I разбира, че единственият успешен път за българския владетел е да следва тежненията и волята на мнозинството от народа. Така любимецът и племенник на руския император се превръща в истински народен български владетел.

Регентството, което той остави след абдикацията си, беше носител на здраво национално самочувствие и не показва намерение да се огъне под каквото и да е външен натиск.

Оттук нататък княз, правителство, Народно събрание, армия и народ представляват истинска непристъпна цитадела на България.

Именно в този период на близо седем години, сломявайки всякакви външни попълзновения и вътрешни опити за метеж или предателство, уповавайки се на трудолюбието, нравствеността и гражданското чувство за отговорност на българския народ, създавайки всички условия за развитие и просперитет на българската икономика и изграждайки по европейски изисквания административните и граждански институции в държавата, България успява да създаде законово стабилна и заедно с това оперативно гъвкава система на управление, с каквато не може да се похвали по това време никоя от балканските страни.

Заедно с това в първото десетилетие от управлението на княз Фердинанд I при решителната роля на министър-председателя Стефан Стамболов и неговия приемник Константин Стоилов се осъществява непознат дотогава прираст в селскостопанското, манифактурното и промишленото производство, което поставя България на първо място по икономически показатели на глава от населението на Балканите. Положени са и условията за изграждане на най-модерно организираната и обучавана армия на Полуострова. При правителството на Константин Стоилов е преодолена и външнополитическата изолация от Европа.

Всичко това заедно с едно ефективно и съобразено с европейските критерии законодателство дава началото на спокоен, регламентиран и регулиран от институциите живот на България и българския народ.

При нахлуването на Германия и нейните съюзници в СССР, България запазва пълен неутралитет, но въпреки това инвазията на българската територия на обучени в Съветския съюз терористи започва още в първите седмици на лятото на 1941 г. по суша, въздух и море. Здравата държавна организация на страната се справя отлично с тази терористична инвазия в неутрална България. През 1942 г. под влияние на сръбските партизани и по указания на Коминтерна у нас започва и "внос" на нелегална въоръжена комунистическа дейност. Макар и незначително, опитите за дестабилизация на страната влияят върху повишаване на битовата и стопанска престъпност. Въпреки това тя продължава да бъде отчетливо по-ниска отколкото тази в съседните страни (с Румъния в отношение 1:3,5) или окупираните от германците територии.

Нахлуването и разрастването в страната на въоръжени от външни сили метежници и терористи доведе до жертви както от тяхна страна, така и от страна на силите за сигурност. Определен брой ятаци и сътрудници на партизаните бяха изселвани и преследвани.

Продължава на трета корица

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 54, брой 1

Книжка сто петдесетъ и сегма

Януари 2005

За очакванията стартътъ е даденъ, пжтътъ е очерманъ!

Държавата е въ основата на човѣшката цивилизация. Въ лицето на своитѣ органи тя е регулаторъ на общественитѣ отношения – създателъ, изпълнителъ и блюстителъ на създаденитѣ отъ самата нея правила за поведение, задължителни за съблюдаване въ точно опредѣлени граници, на точно опредѣлена територия, на която живѣятъ точно опредѣлени хора.

Въ съвременната държава органитѣ на държавната властъ въ една или друга степенъ, по единъ или другъ начинъ или **се избиратъ отъ населението**, или независимо отъ неговата воля **чрезъ употреба на сила и принуда** сж задължени да изпълняватъ разпореденията имъ. Когато органитѣ се избиратъ отъ населението, е прието, че то имъ делегира правата си на върховенъ **сувѣренъ** (носителъ на върховната властъ въ държавата) да създаватъ, прилагатъ и следятъ за изпълнението на установенитѣ правила за поведение, имайки възможността при нарушаване (неизпълнение) да налага **санкции** (условие, което осигурява изпълнението на даденъ законъ). Въ този случай казваме, че тази държава се управлява по **демократиченъ** начинъ. Когато органитѣ се налагатъ съ **сила и принуда** независимо отъ волята на хората, отъ една или нѣколко личности, говоримъ за управление на **диктаторъ, или диктатура**.

Съвременници сме и на двата вида управление въ най-новата история на България. **Диктатура** отъ 9 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. и **демократия** следъ тази дата и досега.

Въ изминалия отъ 10 ноември петнадесетгодишенъ периодъ на демокрация, нареченъ сполучливо или не **преходъ**, се разкрепости свободата на гражданитѣ да изявяватъ своитѣ виждания, предпочитания и воля, чрезъ избори да възлагатъ управлението на държавнитѣ дѣла, по своя преценка, безъ принуда и безъ страхъ, че зоркото око на диктатора следи тѣхния вотъ (изборъ). Какво всъщностъ сж очаквали гражданитѣ избиратели отъ свободно изразената си изборба воля, не е трудно да се предположи, а и тѣ не криеха това. Тѣхнитѣ искания и очаквания бѣха обикновени, човѣшки. Тѣ очакваха на нови хора, неподопечни (подчинени) на комунистическата партия, да дадатъ своя вотъ, които да възстановятъ правовия редъ въ държавата, погазенъ презъ време на комунистическото диктаторско управление, и нормално човѣшко сжществуване, безъ злбнитѣ поглѣди на партийнитѣ секретари и зловещата човѣкомелачка Държавна сигурност. Тѣ очакваха лична и обществена обезпеченостъ отъ своеволия на органитѣ на управление, което до болка познаваха при диктатурата. Тѣ очакваха, че демокрацията ще осигури възможността кадрнитѣ и предприемчивитѣ, знаещитѣ и можещитѣ (безъ диригентската пржчка на партията) чрезъ своя вотъ да поставятъ въ редицитѣ на управленческитѣ структури. Тѣ очакваха безпристрас-

тно административно обслужване, свеждане на бюрокрацията до възможния допустим минимум и слагане намордник на скритата и открита корупция. Тѣ очакваха престѣпниците да нѣмат покровители въ властта.

Това съдържание тѣ влагаха въ очакванията си отъ открيلата имъ се възможность “безъ маршова стѣпка и червени байраци” да пристѣпватъ къмъ избирателнитѣ урни. Но “преходътъ” разбърка мѣстата на очакванията имъ.

Наблюдавайки отъ висотата на всеобхватността, Господъ недовѣрчиво поклащаше глава.

И имаше защо!

Еуфорично (съ доволство, съ самочувствие) загледани въ формата като лозунгъ, хората очакваха! Въ това очакване тѣ пропуснаха да се вгледатъ въ съдържанието като програма за действия, въ която новитѣ лица бѣха подмѣнени съ стара номенклатура. Хората очакваха! Очакванията имъ останаха напразни. Нови лица съ нови идеи на политическата сцена не се появиха. Тѣзи, които се извисиха по управленческитѣ структури, бѣха синоветѣ и дѣщеритѣ на бившитѣ комунистически управници или хора, специално подготвени въ комунистическитѣ щабквартири, наметнати съ плаща на демокрацията, да симулиратъ (лица, които измамватъ, заблуждаватъ) ПРЕХОДЪ съ единствената цель запазване остатѣцитѣ отъ комунизма въ неговата най-уродлива (изродена) форма и заграбенитѣ отъ народа пари, вложени въ съмнителни задгранични, смѣсени и български предприятия, банки и набързо раздържавени апетитни държавни структури.

А очакванията? **Какъ се започна?!**

Артиститѣ на прехода, прецизно подбрани още въ срѣдата на осемдесеттѣ години на миналия вѣкъ, минали презъ дълги “репетиции”, бѣха усвоили до съвършенство ролитѣ си и създадоха граждански, обществень и икономически хаосъ за оцѣляване на комунизма. И той оцѣля! Не само че оцѣля, но е и въ очаквателно положение на стартовата политическа площадка въ подходящо време, съ подходящи средства (не само финансови) и мобилизиранъ остатѣченъ човѣшки ресурсъ да възстанови властта си.

Очакваниятъ правовъ редъ се изроди въ неравенство предъ законитѣ. Очакваното негово върховенство бѣ подчинено на върховенството на личнитѣ, корпоративнитѣ и отново партийнитѣ интереси на управляващитѣ партии. Личната и обществена сигурность – въ лична и обществена несигурность. Диктатътъ на улицата опредѣля поведението на млади и възрастни. Пѣтътъ на предприемчивитѣ е блокиранъ отъ монопола на едритѣ акули, въ рѣцетѣ на които е съсредоточень бившиятъ партиень финансовъ капиталъ. Бюрокрацията роди небивала по размѣри корупция, която като октоподъ обхвана цѣлата власть. Очакваното разграждане на взаимодѣйствието между престѣпность и власть се превърна въ илюзия. Демагогията въ предизборнитѣ партийни прения като форма за заблуда на гражданитѣ бѣ издигната въ следизборни съюзи и коалиции на почти единомишленици. Формулата: Ти за менъ ще мълчишь, а азъ за тебъ нѣма да говоря, стана правило при предаване и приемане на властта. Родителтъ на сценария на прехода и такъвъ на Съюза на демократичнитѣ сили господинъ Карловичъ поднесе на блюдо на новата номенклатура изменения въ годинитѣ преди прехода отъ комунистическитѣ резиденти капиталъ, наново внесенъ като инвестиции следъ бурята въ чаша вода следъ 10 ноември 1989 г. Личнитѣ спестявания на гражданитѣ бѣха изядени отъ финансовитѣ пирамиди. Съ тѣхъ “нашитѣ хора” си построиха семейни дворци. Културата и образованието бѣха сринати. Хората на изкуството станаха събирачи на “фениксъ ресурсъ”. Спортиститѣ се превърнаха въ “застрахователи и охранители” и по дебелината на врата измѣрваха рекетѣорскитѣ и трафикантскитѣ си възможности, чийто съставъ се попълваше непрекъснато отъ напуснали или смѣнени “по целесъобразность” милиционерски (полицейски) служители. Виждайки безперспективността си за реализация хиляди млади кадърни българи съ завиденъ интелектъ напуснаха Родината си, като отдадоха умъ и знания за развитие на чужди държави. Народното събрание и Министерскиятъ съветъ станаха инкубатори за катализиране на лобирание и бордово участие. Това разграждане на ценностната система предварително планирано, продължи включително и презъ мандата на правителството на СДС съ премиеръ г-нь Иванъ Костовъ, за когото по-памѣтливитѣ напомнятъ, че е билъ експертъ отъ квотата на комунистическитѣ профсъюзи на проф. Кръстю Петковъ.

Всички тѣзи безобразия и пладнешки грабежи бѣха извършени предъ смаяния и питащъ погледъ на гражданитѣ, които недостойно, демагогски бѣха примамвани да гласуватъ. Преценявайки това, отъ година на година все по-малко гласоподаватели се отправяха къмъ избирателнитѣ урни и се стигна въ днешно време тѣхниятъ процентъ да надхвърли половината отъ имашитѣ право на гласъ.

Тази година отново сме изправени предъ избори, и то парламентарни. Въ четиригодишния си мандатъ

настоящият парламент не показва завидни успѣхи като законотворческа дейност. Правителството за разлика от него под ръководството на смелия си и умен, разсъдлив кормчия набра сили да атакува и отстрани сметът, набрана от некомпетентността на преждеуправляващитѣ правителства. Задача трудна, отговорна и непосилна за изпълнение въ рамкитѣ на един мандат. Безспорно при положителното решаване на едни проблеми се зародиха други, съ обратен знак. Това е нежелателно, но и указателно за правилността на посоката, въ която правителството води Родината ни. Зачахатѣ на установяване върховенството на закона осезаемо се чувстват. Преминаване на икономиката на пазарни релси – също. Гражданското общество е още въ пелени, но показва видима жизнеспособност. Бившата комунистическа номенклатура, внедрена след 10 ноември 1989 г. въ властта, бавно, но сигурно отстъпва мѣсто на нови, издигнати въ условията на прехода, висококвалифицирани кадри. Осъзнато жертвитѣ на комунистическия половинвѣковен терор не искат мѣсть, а покаяние и извинение, което е крайгълният камък за единството на нацията.

Нека съ безразличието си по посока гласуване на предстоящитѣ избори не причинимъ непоправимото, като отново дадемъ властта въ ръцетѣ на довчерашитѣ си робовладѣлци, диктатори и сатрапи.

Стартът е даден! Пътът е очертан! Скоростта, съ която се движи правителството къмъ реализиране очакванията на народа, е равноускорителна – съизмѣрима съ реалнитѣ политически възможности.

При тѣзи показатели мотивацията за масово гласуване е налице!

Отъ насъ зависи очакванията да станатъ утрешния ни день!

БОРБА

Един милион българи са напуснали страната след края на комунизма през 1989 г., почти 85% от тях под 30-годишна възраст. Това пише "Вашингтон таймс". Вестникът изтъква, че повечето от емигрантите са се установили в Германия, САЩ и Испания.

Според "Вашингтон таймс" средната месечна заплата у нас вече е 211 долара, а безработицата – 12%. "Много младежи напускат България по напълно обясними причини – безработицата е висока, а качеството на висшето образование силно компрометирано." Това казва проф. Кръстьн Годси, която е правила проучвания у нас в последните 10 години. Тя допълва, че не може да се говори за "изтичане на мозъци".

Въ паметъ

Преди 60 години

Годината – 1945

Месецът – февруари

Деньът – 1-ви

Въ резултатъ на окупацията на Родината ни отъ съветскитѣ войски въ края на Втората свѣтвна война на 9 септември 1944 г. българскитѣ комунисти заграбиха съ кръв, насилия и тероръ властта и на 1 февруари 1945 г. извършиха непознато въ свѣтвната история масово убийство на български държавни и политически дѣйци.

Списание "Борба" въ брой 1, година 53, книжка 151 е отразило 59-годишнината отъ събитието.

Преди 59 години въ окупираната ни отъ съветскитѣ войски Родина дошлитѣ на власт на 9 септември 1944 г. комунисти извършиха най-масовото избиване на държавни дѣйци въ свѣтвната история.

На първи февруари 1945 г. Първи и Втори състави на изискания отъ Москва отъ Георги Димитровъ т.нар. народенъ съдъ произнесоха 105 смъртни присъди.

Първи съставъ, заседаващ въ Сждебната палата, осъди на смъртъ:

Регентитѣ на България: Кирилъ, князь Преславски, проф. Богданъ Филов и ген.-лейт. Никола Миховъ;

Министъръ-председателитѣ: Добри Божиловъ и Иванъ Багряновъ;

Министритѣ: Д. Шишмановъ, П. Драгановъ, П. Габровски, Д. Христовъ, проф. Ал. Станишевъ,

ген.-лейт. Т. Даскаловъ, ген.-лейт. Русу Русевъ, г-ръ Ив. Горановъ, инж. Хр. Петровъ, о.з. полк. Борисъ Колчевъ, В. Митаконъ, К. Партовъ, г-ръ Ал. Сталийски, проф. Сл. Загоровъ, г-ръ Ив. Вазовъ, Н. Захариевъ, Хр. Василевъ, Д. Кушевъ, г-ръ Ив. Бешковъ, проф. Борисъ Йоцовъ, инж. Д. Василевъ.

Съветниците на царя: П. Груевъ, И. Поменовъ, ген.-лейт. Р. Жечевъ, Д. Гевчевъ, Г. Гаджиевъ, П. Костовъ, арх. Й. Севовъ и Любомиръ Лулчевъ.

Втори съставъ, заседаващъ въ Софийския гържавенъ университетъ, издаде 56 смъртни присъди на народни представители отъ 25-то Обикновено народно събрание.

Присъдитѣ сж окончателни – безапелационни.

Вечерта осъденитѣ на смъртъ отъ двата състава на сжда гържавни дѣйци сж разстреляни на Софийскитѣ гробища.

Кратеръ, изкопанъ отъ бомбардировкитѣ, е станалъ безкръстенъ гробъ на нахвърлянитѣ отъ убийцитѣ тамъ тѣла.

На предполагаемото мѣсто на разстрела днесъ се издига паметникъ, който е безмълвно предупреджение:

Не на забравата!

Никога комунизъмъ!

Вѣчна да бже паметъта на жертвитѣ на комунизма!

Поклонъ!

БОРБА

Въ сжщия брой е помѣстено стихотворението “Сждѣтъ на беззаконието”, което помѣстваме съ съкращения.

Убийцитѣ положиха неимоверни усилия да заличатъ крвавата първофевруарска разправа отъ 1945 г. край бомбената яма в Централнитѣ софийски гробища. Но небесага останаха свидетели на страшното престъпление.

СДЪТ НА БЕЗЗАКОНИЕТО 1 февруари 1945 г.

“Докрай остава – казваше княз Кирил – на кораба добрият капитан!” – и той не пожела да емигрира преди да бъде още задържан.

От комунистите са призовани на съд регентите подир това, на колене, с вериги оковани със самолет ги пращат за Москва.

Три месеца стоически и с доблест при Сталин инквизиции търпят, от Кремъл Димитров нарежда после да бъдат те осъдени на смърт.

Надменно Гръбчева въпрос задава: Вий кой сте? – пита българския княз. Светът ме знае, всеки ме познава, коя сте – никой не познава Вас!

Но Вие предизвиквате ги! – тихо кори го генералът удивен. Ще ни убият, не разбра ли, Михов, остава ни достойно да умрем!

...

Два кратера от бомби са удобни, та сто и пет тела да поберат и с камиони към местата лобни извозват ги и цяла ноц гърмят.

...

Наблизо е къщурка на старица, роднините им идват сутринта, разказва им: Чух викове “Убийци! Заравяте ни живи във прѣстта!”

А мястото е с валяк изравнено и над телата се топи снегът, със мъченишки кърви напоено – свидетел ням на беззаконен съд...

Елена Вачева,
Хасково

Държава с 13-вековно съществуване, страна с дивна хубост, за която поетът казва: "Що нямаш ти, що липсва под синия ти покров, в случай че Бог би искал Егема да премести и своя рай прекрасен, при Хемус да намести", море, планини, реки, долини, народ – изумявал света с ученолюбието, с трудолюбието си, с честността и скромността, с героизма и храбростта си и с готовността си за саможертва пред олтара на Отечеството – за неговата свобода и независимост, за благоденствието и преуспяването му, за прогресивното му развитие и обогатяване. Страна, гала на света велики личности в различните области на науката, културата, изкуството. Време отминало, но време скъпо, достойно за гордост и уважение.

Днешното ни безвремие е срамно и позор за всички ни. Как живеем, какви са нравствените ни ценности, с какво бихме се гордели? Духовна бедност, нравствена разруха в душите ни: алчност, сребролюбие, лъжа, лицемерие и заблуда, злоба, търсене единствено на личната изгода, кражби, корупция, подлост, завист, наркомания, продажба на деца, озлобеност към всички, което ни пречи в реализирането на престъпни цели и много други. Ще спра дотук. Свидетели сме на всичко това; то е около нас и в нас. За какъв достоен живот можем да говорим днес, когато помията около нас ни удавя, тя мирише гнусно, отвращава, създава безнадеждност в бъдещото ни съществуване.

В Пловдив непълнолетни ученички убихи "приятелката си" – съученичка, защото била по-красива и правела по-добро впечатление от тях. Грозна, жестока женско-детска завист. И решават – да изчезне, да я няма.

В Перник по арогантно жесток начин момче убива съученика си, разсичайки го на парчета. Сигурно при отрязването на всеки къс от тялото убиецът е ликувал – небивала в историята ни жестока, нечовешка ярост на непълнолетен. Съдийка укривала в дома си братовчед на съпруга си – престъпник, издирван от Интерпол. Що за правораздаване да очакваме от нея?

Насилието принуждава млада бъдеща май-

Безвремие и безнадеждност в бъдещото ни съществуване

ка, бременна в 8-ия месец, да продаде новороденото си дете в Гърция. Нали сме "многолюден" народ, нямаме нужда от деца, бъдещи граждани на родината ни. Оредяваме, намаляваме по численост като народонаселение. Както е тръгнало, скоро може да станем малцинство и да изчезнем. В Свищов на екскурзия, негарантираща задължителната осигуреност на живота на пътуващите, загинаха 12 ученици. Отново ще спра дотук.

Какво стана с България, с народа ни, с всички нас? Сякаш тъпо обществено безразличие и параноична жестокост ни е вкопчила в себе си и не ни дава възможност да мислим; да разсъждаваме правилно, нравствено. Светът на реда и този на престъпността се възграждат като монолитно цяло в синдрома виновност. Вина има, виновни няма. Крумов закон за виновния няма.

Моментът е преломен – да ни има или не. Да ни уважават и ценят като народ и родина, ЕС да ни приеме като достойни нейни членове с нравствените ценности на достойния за уважение българин.

Семейството боледува, атмосферата в дома формира основата на личността. Начинът на живот и поведението на обкръжаващите, тези, които са те създали и са генетично до теб, играят важна роля. Неволно и съзнателно заимстваме мисли, чувства, поведение от тях. С голяма мъка и упоритост разумният млад човек отбива всичко онова, което е аморално, води до човешко падение. Разглезеното или обруганото дете крие опасности. Да помислим за чистотата и здравината на семейните отношения и взаимоотношения. Да оценим достойно семейния съюз и задълженията и отговорностите, които той поставя. Нали семейството е основната гражданска единица на обществото ни.

Не са малко и минусите в **училището**. Общуването с ученика не винаги е професионално. Господа учители, защо заставате пред учениците в клас с неподходяща за институцията училище външност: с разголени коремци, бюстове, гримиранци, оскубали вежди, променили цвета на косите си и прически – сякаш стоите пред манекени, а не пред млади

хора, дошли да се учат и вие да ги учите? Не ви ли е обидно? За това, което обяснявате или внушавате като научна истина и морални ценности ли мисли такъв ученик, или само за външността си, как да бъде по-фрапираща тя? И още – защо пушите с тях и пред тях? И нещо друго: носите ли в себе си, дълбоко в душата си учителя, българския учител като професия, та сте се посветили на нея? Учителството не е случайно като дейност. И още нещо: вгледайте се в редиците си, вижте достойния си колега и се учете на професионализъм от него. Има и достойни за звание то учител, но те като че ли са закътани в нишата на забравата. **Ученико**, а ти не забравяй, че професията ти е учещ се човек – учи се на мъдрост, придобивай със собствени усилия знания, нравствена извисеност, гражданственост. Не бъди манекен, демонстриращ кокетлива външност без съдържание, без духовност. Ува-

жавай и цени, устремявай се към онези свои съученици, които прославят страната ни със знания, умения, сръчност, интелект. Има на какво да се поучиш от тях. Те са нашата школска гордост.

Морето не търпи мръсотия. Рано или късно вълните му я изхвърлят от себе си навън. Нашето море, българското общество, рано или късно ще изхвърли, ще изчисти от себе си всичката нравствена кал, за да сложи край на днешното безвремие и ликвидира безнадеждността в бъдещото ни съществуване, за да не загинем, за да ни има, както ни е имало 13 века, както българинът е изумявал света. Това трябва да стане скоро, защото отлагането е вредно. Необходими са желание, твърда и честна ръка на всички равнища, нравствена чистота и устременост към човешкото усъвършенстване, чисто родолюбие. ■

Образование

Любен Кандиларов,
Шумен

С подготовката ни за влизане в Европейския съюз стана ясно, че една от причините българските фирми да не са достатъчно конкурентноспособни, е липсата на квалифицирани работници. Качеството на образованието е ниско и това се дължи на образователната ни система. Същата беше съсипана целенасочено след съветската окупация, защото на простолюдието, което властваше, не му трябваша образовани хора. Човек с качествено образование е труден за манипулиране и забелязва профанщината и некадърността на управляващите.

Днес представителите на българската олигархия, които са наследници на някогашните комунистически главорези, не могат да намерят изход от ситуацията. Реформите, които предлагат в образователната система, имат за цел да превърнат човека с интелект в робот.

Не мога да си представя математик, който не разбира от философия и обратно. Интегралната геометрия и геометричната топология изискват силно въображение и абстрактно мислене. Чувството за хармония и усетът за симетричност са необходими в теорията на групите и функционалния анализ. За развитието на тези качества спомагат както изобразителното изкуство, така и класическата музика. Едни от най-добрите играчи на фондовата борса са физици, а

Предизвикани размисли

икономическите анализатори са специалисти в математическата теория на игрите. Могат да бъдат посочени още редица примери за необходимостта от комплексни знания на всяко ниво.

Образованият човек непременно ще стигне до извода, че кризата в България преди всичко е интелектуална, духовна и нравствена. Не може да бъде другояче, след като в продължение на шестдесет години ни управлява примитивен селски пролетариат, който сега е принуден да решава неразрешими проблеми.

Струва ми се, че БНФ трябва да вземе отношение по проблемите на образованието и това да стане обществено достояние. Държавата се нуждае от ново възраждане, при което трябва да почерпим опит от философията на Любен Каравелов и піворчеството на Стоян Михайловски. За целта можем да се възползваме и от философията на известния български интелектуалец Асен Игнатов, последовател на Бердяев. Ценностната му система е изградена върху религия, наука и култура.

Ограниченият финансов ресурс, с който разполага БНФ, няма да му позволи широкомащабна просветителска дейност, но ще е достатъчен да достигне до съзнанието на младите и мислещи за поколенията българи. ■

Нашият отговор

Уважаеми господин Кандиларов,

Българският национален фронт (БНФ), Инк. през последните 15 години многократно е изказвал становището си за образованието не само чрез списание "Борба". Отговорно сме сезирали най-отговорни места, занимаващи се с проблемите в областта на образованието, с цел да спрат безобразните експерименти с него. Специалистите в тази област към Представителството на БНФ в България са разработили на експертно ниво необходимите действия и нормативни документи за възстановяването му като основа на ценностната система днес и утре. За съжаление "дълбокомислието" на съответните високопоставени днес чиновници (същите, познати от тоталитарното минало) с упоритост ни отминават в движение.

Напълно ясно защо!

Във връзка с написаното от Вас приемерте информацията ни, че към Представителството е учреден експертен съвет, в чието ползрение са не само безобразията, битувачи в образователната система, но и в областта на здравеопазването и законодателството.

Ние смятаме, че дотогава, докогато не бъде възстановено **върховенството на закона** (което безспорно ще селектира и изпълнителите му), пълноценността на държавата ще бъде поставена под една огромна въпросителна, тласкана пред нас в необозримо бъдеще.

С приказки за добри намерения и високопарни изявления за компетентност в реализирането им сме се наслушали през 45-те години, предшествващи настоящите 15, и то от същите лица – тогава и сега. С такива изпълнителски екипи и посредствено законотворчество, служещо на лични и корпоративни интереси, независимо от членството ни в ЕС, дълго ще обитаваме задния двор на общността. Колкото по-скоро, включително и на предстоящите през 2005 г. парламентарни избори, бъде проумяно това, толкова по-добре за България.

БОРБА

Соня Костадинова

Това, което четете, са мислите на човек, който си спомня, че преди започване на началното си образование трябваше да се учи по "новата система", при завършването на средното си образование след техния випуск следваше също "новата система".

Тук на помощ идват Притчи Соломонови – няма нищо ново под слънцето – има време за работа и време за почивка, време за реформа и време за модернизация. Последната перифраза си позволявам след изявление на министър Игор Дамянов, който не иска реформата в образованието да се нарича реформа, а модернизация. Кое е толкова модер-

От "Рибния буквар" до "Рибната консерва"

ното? Може би новите изрисувани стени, които ние, родителите, финансираме всеки учебен срок с по 5 лева. Като се направи една простичка сметка или решим една задача за 4. клас, ще разберем, че за едно училище, където учат 900 ученика от 1. до 12. клас, през двата учебни срока родителите на учениците дават по 5 лева, ще получим крайната сума за подпомагане от страна на ученици и родители. "Ех, фасулска работа!", ще възкликне четвъртокласникът. Отговорът е 9000 лева. Тази практика да се събират пари от родителите е твърде нерегламентирана, така както е нерегламентирана дейността на учителите,

които преподават на учениците и отправят специална препоръка ученикът да посещава допълнително частни уроци.

Вярно е, че имахме контролни доста често, а сега има тестове – или входни нива от клас за клас, а от 2006 г. се въвеждат държавните зрелостни изпити. Да, по наше време имаше матура, или зрелостен изпит. Не това е работата обаче! Искам да ви занимая с моите мисли за това има ли обществено съгласие за промяна в образователната система?! Нека не се заблуждаваме, че такава промяна може да стане единствено с промяна в административните звена на Министерството на образованието и науката (МОН). Има и общински училища, които чакат финансовата подкрепа от Сдружението на общините в България. Постоянното прехвърляне на топката от една институция на друга доказва, че е необходим екипен поглед върху проблема.

Сами виждате, че нито има обществен консенсус, нито – политически, а образованието е цветът на нацията, защото там са нашите деца и каквито ги отглеждаме, такава ще бъде бъдещето на страната ни. Дали ще ги задържим тук да продължат да учат или те сами ще искат да напускат страната ни, подтикнати някой път от своите родители или повлияни от постъпката на свои съученици – това зависи от всички нас, сега и на момента.

И без това в последните години българинът живее в недоумък. Не е ли възможно, както преди си предавахме учебниците от випуск на випуск, и сега да стане така? Първо това ще бъде финансирано от държавата и ще бъдат пари за образование, и нека в скоби да кажа – не е необходимо безброй много фирми да предлагат учебници, нека да се избере един за съответния клас, който да дава наистина познание, а не объркване. Обществена тайна е как преди няколко правителства високопоставени “личности” въведоха конкурса за избор на учебници и с това успяха само и единствено да се облагодетелстват. Купиха си нови апартаменти, поразходиха се по други земи и какво ли още не. Не мислете, че искам да осъждам, желанието ми е да се възроди истинското образование, да се гледа на учителя с почитание, а не както имаше случай в България да му се вади pistolет. Подобен случай в Берлин имаше фатален финал за

учителя, но каква беше реакцията на обществеността и управляващото правителство – бърза намеса и изработване на нов закон за медийната педагогика. От телевизиите всички филми, емисии и предавания с насилие, както и елементи, общодостъпни за подражание от децата, бяха забранени, интернет клубовете бяха редуцирани и филтрирани при опит на дете да влезе в страници с насилие или други забранени от закона материали.

Не бива мандат за мандат управляващите да се опитват да “направят” промяната. Реформата в образованието е дълготраен процес и той не се прави, а зависи, както споменах, от всички нас. Знаем, че през последните години семейството претърпя значителен упадък; институцията, даваща първи стъпки във възпитанието, съвсем не е това, което беше и е много трудно да се възстанови отведнъж нейната влиятелна роля. Знаем, че много от семействата са разделени, често отношенията между родителите рефлектират върху детето, което се превръща в буферна зона. И представете си в допълнение на това и реформата в образованието. На главата на едно незряло още, психологически неукрепнало дете, се стоварват дилеми след дилеми. Да си купя този учебник, който класната ми каза, и да взема другия, дете Петър си го е купил, защото майка му работи в Министерството на образованието и знае как стоят нещата. Не е ли смешно! Ето как от малки караме децата си да се чувстват различни. Не даваме да общуват с изоставащия в класа ученик или класният ръководител изказва пълна забрана ученикът Иван да не идва от утре на училище – с други думи, получава “отпуско” и той отпада от училище. Колко такива случаи има, някои от тях вкарани в регистъра на МОН, други въобще, както се казва, “ни чул, ни видял”!

Кризата в образователната система е толкова голяма, че няма ли намеса сега и колкото повече отлагаме, толкова по-трудно ще може да се излезе от нея. Предстоящото ни присъединяване към Европейския съюз през 2007 г. съвсем не е основание да се твърди, че, видете ли, ЕС налага да се направи така и така. Изобщо не е вярно, тъй като що се отнася до препоръките на Европейския съюз, те са само препоръки – никой не ни казва: Напразете така реформата. Те дават свои-

те насоки на действие и мерки, които биха могли да бъдат предприети, но това съвсем не означава, че заповядват да бъде направено така. В края на краищата всяка страна си има своята специфика и в европейското семейство трябва да влезем с положителните черти на своята национална идентичност (културна, образователна, религиозна, обществено-политическа). Всички открития на археологическия небосклон принадлежат на българските учени – щяха ли да го направят, ако бяха завършили в постоянен стрес коя ще бъде новата образователна система? Дори сега има сред учениците такива умове, които в природоматематическите науки са завоювали първите места – страницата ни е на 29-о място според огласените класации в Давос по постижения в природоматематическите науки. Имаме какви ли още не изявени юноши и девойки, и вместо тях да сложим на първите страници на вестниците и за тях да разказваме в предаванията по телевизията, пред очите ни стоят снимки на гангстери, убийци, склоняващи към проституция и сводничество и други лица, непредставляващи обект на национална гордост.

Затова е необходима една платформа за

образователна реформа, в която участие да вземат не само управляващите, но и цялата общественост (граждански сдружения, медии и управляващи), защото това ще бъде в полза на всички нас. Съществуването на училищните настоятелства с активното участие на родители, които поне веднъж в месеца могат да отделят от грагоценното си време за своите деца, е наложително. Тези настоятелства не бива да се бъркат в учебния процес. Успоредно с това нека и учителите да бъдат истински възрожденци и да се занимават само и единствено с учебния процес, без да въртят “галавери”. Медиите да поместват материали за постиженията на нашите деца, да се правят широки и публични дискусии за наложителната промяна, но там “големите” да не дават пример на “малките” с незнание за общуване, а с качества и ерудираност. Така няма да чуваме за страшни случки – кой ученик или ученичка е убил по особено жесток начин приятеля си, а ще знаем за постиженията на нашите деца.

Времето на “Рибния буквар” е отминало, но по-добре да го възродим, отколкото да се превръщаме в тесногръди и затворени като в консервена кутия за риба.

Позиция

Валери Павлов,
Ню Йорк, САЩ

Това, което не се оценява достатъчно и не се признава от правителството на Иван Костов, е, че ако царят не му се беше противопоставил през 2001 г. и не бе влязъл в предизборна коалиция с него, или се бе просто присъединил към СДС, БСП щеше да спечели изборите и да състави правителство със или без ДПС.

Българската социалистическа партия (БСП) най-вероятно щеше да опростаси и влизането ни в НАТО, и в ЕС. Но лидерът на СДС щеше да остане с ненакърнено честолубие и щеше да е доволен, че е единствената алтернатива на БСП – ясен, неоспорван, водач на проевроатлантическото лоби в България. Колкото обаче това да би радвало г-н Костов, не можем сериозно да

Ирландският пример

се залъгваме, че то щеше да е добре за България. Защото цената на запазване на десния патент за г-н Костов щеше да бъде 4 години управление на БСП, която за разлика от социалистите в Унгария и Полша например винаги е гледала на Москва като на духовна родина.

Сега тези същите представители на “прогресивното човечество” потриват ръце и чакат с нетърпение да им дойде редът да властват, предвождани от един Сергей Дмитриевич. (Нека не забравяме, че един от основните принципи на “прогресивното човечество” е, не само властимащите да носят руски имена и да са родени във “Великия” Съветски съюз, но и да предават властта си един на друг по династичен път.)

Единственият начин да се избегне отново идването на БСП на власт е българският гласоподавател да вижда основното противопоставяне в страната – НЕ между десницата и БСП, а между лагерите вътре в десницата, и да положи усилия това да не се допуска.

Това е моделът на 2001 г. и ние трябва да се надяваме той да се възпроизведе отново, а не да остане еднократен случай, конюнктурен по форма и по съдържание.

Дали това се харесва на отделните лидери като Иван Костов или не, истината е, че през 2001 г. един бивш монарх, изпратен в изгнание от комунистите, се завърна с печеливш политически модел, който е показал своята ефективност и пригодност в една друга бивша бедна европейска държава, че води до феноменални икономически и политически резултати.

Тази държава е Ирландия!

В Ирландия също има лява партия – лейбъристите, които в европейския парламент участват в групата на Партията на европейските социалисти (ПЕС). Сега също ще членува там българката БСП. Тук трябва да се отбележи, че на последните парламентарни избори през 2002 г. лейбъристите спечелиха само 10% от гласовете и са третата политическа сила в ирландския парламент. нещо повече, лейбъристите нямат шанс да вземат властта в Ирландия, защото там от десетилетия се изреждат на власт **само десни партии**. Всъщност има две партии, които се сменят на власт. **Файн Гейл**, която в европарламента участва в групата “Съюз на Европа на нациите” редом с италианската АLEANZA Национале на Джанфранко Фини. Това са партии, наистина коя от коя по-десни.

В момента в Ирландия на власт е Фиана Фаил. Втора в парламента и главна опозиция е Файн Гейл.

Какъв е резултатът от този уникален политически модел в Ирландия?

С три думи: **феноменален икономически успех!**

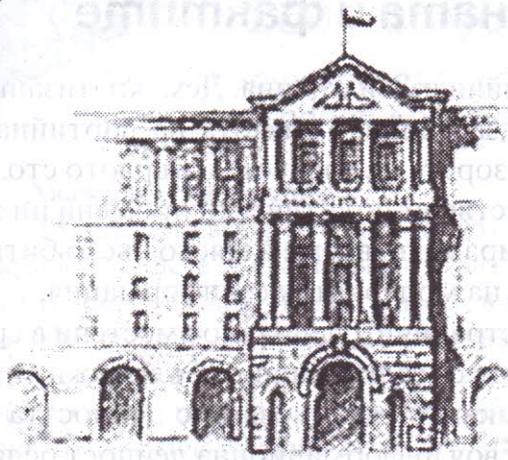
От най-бедната страна в Европа с повече бедствени гладове в историята си от която и да е държава с изключение на Етиопия, през последните три десетилетия Ирландия **надмина** по брутен вътрешен продукт (БВП) на глава от населението четирите водещи европейски икономики. В Ирландия БВП на глава от населението сега е 31.920 евро, а в Германия е само 25.560 евро, в Британия – 27.440, във Франция – 24.560, в Италия – 21.690. **Числата говорят!**

Примерът на Ирландия трябва да се припомни на всеки, който сега изпада във възмущение от нападките, които Костов и неговите хора отправят към Надежда Михайлова и към царя, и съответните отговори, които самият той получава.

Нека не забравяме, че през 2001 г. намеците за невладеене на английски също бяха злостни към хората на Костов (колкото и вероятно верни).

Ако в днешна България десните си разменят обвинения за това кой е дал Нефтохим на руснаците, кой е приватизирал гаража на ЦК на БКП и кой назначава бивши кадри на Държавна сигурност, то в Ирландия десните минаха буквално през гражданска война и улични битки през 20-те години на ХХ в. между Фиана Фаил и Файн Гейл, но успешно утвърдиха в съзнанието на ирландците, че **добрите алтернативи са само между десните партии!** И сега Ирландия не само че има по-богати граждани от германци и англичани, но и населението ѝ се е увеличило от 3 на 4 милиона. Все едно българското население да стане 10 милиона за едно-две десетилетия, вместо да се сриче демографски, което е една от любимите теми на нашата левица.

Разбира се, ние можем и да забравим за Ирландия и да се съсредоточим върху “единството” на десницата, да се борим за вниманието на гласоподавателите към противопоставянето левица-десница. Но България ще прилича повече на Гърция, БВП на която на глава от население е само 12.880 евро. ■

Една година бюлетин в списание “Борба”

ПОЗИЦИЯ

ПРЕМИЕР

ПРАВИТЕЛСТВО

ФАКТИ

ПРИОРИТЕТИ

- Смяната на идеите и идеологиите има за своя последица и смяна на идеалите.

- Целта, към която се стреми списание “Борба”, е разпространение на информация, бремна с истина и факти, без това да е съпроводено със задължителен стремеж към убеждаване и налагането им.

СЪДЪРЖАНИЕ

Позиция

Една година списание “Борба” с бюлетин

Премиер

Коледно послание

Международни срещи

Правителство

Правителството работи за ускорено присъединяване на България към ЕС

Факти

Откриват се работни места

Безработицата намалява

Брюксел

Приоритети

Здравето на народа

Благотворителността

Една година списание „Борба“ с истината и фактите

Времето на еднопосочните медийни изяви отмина. Демократизацията на обществените отношения остави „зад борда“ диктата на партийната воля, безотказно медийно тиражирана. Днес, в зората на двадесет и първото столетие, предизвикателствата на съвременните обществено-политически промени ни задължават чрез **истината и фактите** да кореспондираме по време и място със събития, за които да внасяме медийна яснота в лабиринта на модерната дезинформация.

Една година списание „Борба“ в дванадесет страници, специално вместени в средата като отделен бюлетин, предоставя на хилядите си задгранични и български читатели **истината за факти и събития – такива, каквито са**, свързани с дейността на министър-председателя и правителството. Тази своя информационна дейност редакцията на списанието не би могла да осъществи без неocenимата помощ на правителствената информационна служба и най-вече проявеното разбиране от ръководителя на службата г-жа Узунова за необходимостта тези факти, събития и обстоятелства в автентичен вид да достигнат до своите консуматори – българските граждани, респективно във и извън България – читатели на сп. „Борба“.

Много български граждани, а и читатели на списанието, се чувстват отчуждени и объркани от бързата преоценка на ценностите в процеса на демократизация или са изгубили връзка с дневния ред на властта по проблеми от национален икономически и социален характер, отразяващи се на битието им. В този вакуум **бюлетинът** заема място на отправна точка за ориентация на тези граждани, като им поднесе **истината и фактите** такива, каквито са, давайки им възможност свободно да определят своето отношение към тях, пречупвайки ги през призмата на изискванията и очакванията си.

Нашите читатели в стотици писма до редакцията изразяват позитивното си отношение към вестника в списанието бюлетин. За тях списанието не е пресагит-бюро. За тях не е и рекламна политическа агенция. За тях то е посланик, който точно и своевременно ги информира за усилията на министър-председателя и Министерския съвет да решат наследените нерешени проблеми, без да създават нови такива.

За тази наша комуникационна дейност ние използваме инструментариум – **истината за факти и обстоятелства**, оръжие, познато още от древността, но често оставяно в тъмния ъгъл на публичната информация или докосвано само от страната, осветена от прожекторите. Нашите читатели виждат това и с право квалифицират такава информация като полуистина или неистина – направо наречена **лъжа**. От тяхна гледна точка списание „Борба“ с бюлетина се превръща в нещо много ценно, много важно и необходимо в днешния динамичен начин на живот на хората и го нареждат на първо място сред медиите, носители на истината, в който смисъл списанието е без съперничество.

БОРБА

Симеон Сакскобургготски: 2004 година бе успешна за България

Министър-председателят направи обръщение към българския народ по повод Коледните и Новогодишните празници

Уважаеми сънародници,

В Коледната вечер преди повече от 2000 години с раждането на дете се слага началото на цяла ера от човешката цивилизация. Новият живот е винаги ново начало. Фактът, че тази години в България са се родили толкова много деца, е може би също знак за едно ново начало. Семейството е най-здравият елемент на нацията ни. То дава силата и духа за развитието ни. Може би на някого му се струва, че е отживяло времето си, но аз лично вярвам, че в това се крие нашата сила.

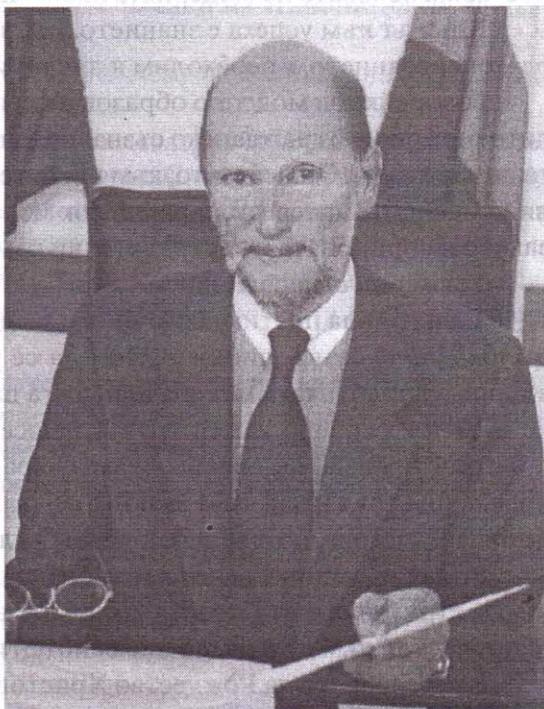
Сега, когато се събираме с най-близките си хора, правим равносметка на изминалата година и чертаем своите планове занаяпред, бих искал да отделим и няколко минути за нещата, които ни свързват, които се отнасят до всеки гражданин на нашата Родина.

Тази вечер няма да се спирам на цифри. Ще кажа само: „2004 година бе успешна за България“. Ние ставаме модерна европейска държава. Така ни приема и светът. Все още ни липсва самочувствие, но сега сме по-уверени в себе си, във възможностите си. Ако предишни години отчитаме съживяване на икономиката, 2004 бе година на подем. Част от хората вече го усещат – налице е нарастване на потреблението, което особено пролича през последните месеци. През годината работихме повече и произвеждахме повече. Признаците на появилата се средна класа са вече видими. Тя трябва да се разширява. Това е и нашата основна цел – по-висок стандарт на живот чрез ускорено икономическо развитие. Разбира се, трябва да признаем, че положителните промени все още не се усещат от всички наши сънародници, но започналото развитие ще повиши общото благосъстояние.

Миналата година на този ден ви казах, че философията на нашето управление е свободата на индивида и свободата на предприемачеството. Ще припомня тези думи и днес, но ще добавя още – прогрес и знание.

Ние, българите, все се питаме кога ще стигнем американците или как да станем Швейцария на Балканите и това ни се струва нереално, невъзможно. Това ни обезсърчава, кара ни да сме песимисти. Но, ако погледнем развитието на света, ще видим, че богати страни обедняват, а бедни страни бурно се развиват. Погледнете страните в Азия или по-близките до нас – Ирландия. Няма невъзможни неща, ако имаме волята и се трудим упорито. Въпросът е: Искаме ли да работим, за да постигнем целите си, обединяваме ли се около добрите идеи или избираме да тънем в негативизъм?!

Двайсет и първи век дойде с нови възможности за развитие. Това е икономиката, базирана на знанието. То е в основата на успешните икономики. Ние също трябва да заложим на знанието и съвременно да концентрираме вниманието и усилията си върху образованието и науката.

Българинът винаги се е стремил към образование. Тази година темата отново предизвика дискусии – и с право. Факт е, че имаме добри традиции в образованието. Трябва да ги съхраним, но в същото време трябва да го модернизираме. Ето затова НДСВ изработи специална стратегия, която очакваме да бъде подкрепена от цялото общество. Ще припомня, че създадохме Иновационен фонд, който да подкрепи български научни открития. В ход е специална програма на правителството за осигуряване на компютри за всяко училище в страната. Това са първите стъпки, за да поставим основата на модерната икономика на знанието.

Ключът към успеха е знанието. Но, за да се задвижи колелото и да доведе до нарастване на благосъстоянието, е необходим и предприемачески дух, който нашият народ притежава.

Говорейки за модерно образование, искам да подчертая колко е важно да формираме у младите хора високо гражданско съзнание, защото именно то показва степента на развитие на страната ни като цяло. Обществото, към което се стремим, се състои от отговорни граждани, съпричастни към общите интереси, хора с висок морал и активна гражданска позиция, загрижени за съхраняването на природата и състрадателни към социално слабите членове на обществото.

Уважаеми сънародници,

Тази година постигнахме много заедно. Ще подчертая думата „заедно“, защото съм повече от убеден, че само единни можем да се радваме на успех. Просперитетът на страната ни не е въпрос на политиката на една или друга партия. Това е обща задача на всички. Винаги съм казвал, че за мен е особено важен трудът на всеки един сънародник – независимо какви политически пристрастия има, независимо каква вяра изповядва. Затова искам да благодаря на всички ви за положения труд и най-вече за подкрепата. Нека и напред да работим усърдно за модернизирването на България, и то не заради НАТО или Европейския съюз, а преди всичко заради самите нас.

В тази празнична вечер нека помислим и за онези наши сънародници, които посрещат празника в страдание или в самота, далеч от своите близки. Символът на Коледа ни напомня да бъдем съпричастни към другия, да сме сплотен и солидарен народ.

В навечерието на Рождество Христово искам да пожелаая на всички, независимо от религиозните ви убеждения, здраве, увереност в собствените сили и много успехи!

• Японската корпорация Мицуи ще участва в приватизацията на топлоелектрическите централи у нас

В рамките на официалната визита на министър-председателя Симеон Сакскобургготски в Япония вицепремиерът Лидия Шулева се среща с ръководството на Мицуи

Японската корпорация Мицуи закупи документи за приватизацията на трите големи ТЕЦ-а у нас. Вицепремиерът Лидия Шулева заяви, че в българската енергетика съществуват много възможности за инвестиции – както в приватизацията и рехабилитацията на съществуващи мощности, така и за инвестиции на зелено. Тя подчерта, че изграждането на възобновяеми енергийни източници е неразработена и перспективна област в България.

Японската корпорация Мицуи прави три проучвания на т.нар. „зелени проекти“. Това са изграждането на вятърна електрическа централа в района на Бургас, комбинирано производство на електро- и топлинна енергия в София и проектът за депото за отпадъци в Сухиндол.

И двете страни изразиха удовлетворението си от проекта за рехабилитация на ТЕЦ „Марица Изток 2“, в който Мицуи е главен изпълнител.

• Падат визите за Япония

Входните визи за българи, които имат намерение да останат в Япония до 90 дни, ще отпаднат. Това стана ясно след разговор между премиера Сакскобургготски и японския му колега Джуничи-ро Коидзуми.

Междувременно правителствената пресслужба разпространи информация, че Симеон Сакскобургготски се е обърнал към представители на борда на директорите на корпорациите „Тошиба“ и „Сони“, както и към вицепрезидента на „Хитачи“ Шигехару Мано с призива да инвестират у нас. Премиерът е уверил японските си домакини, че сега е моментът за това, защото след две години България ще стане пълноправен член на Евросъюза.

• Премиерът Симеон Сакскобургготски поздрави участниците в Срещата на високо равнище на Регионалния комитет по автомобилен транспорт на страните-членки на Инициативата за сътрудничество в Югоизточна Европа (ИСЮЕ)

Срещата поставя началото на българското председателство на Регионалния комитет по автомобилен транспорт на ИСЮЕ

Политиката на нашето правителство е насочена към утвърждаването на България като страна с отворена към света и конкурентна икономика, каза премиерът Симеон Сакскобургготски на участниците в срещата на високо равнище на Регионалния комитет по автомобилен транспорт на страните-членки на Инициативата за сътрудничество в Югоизточна Европа (ИСЮЕ). Той отбеляза, че усилията ни са ориентирани към премахването на съществуващите пречки пред бизнеса, инвестициите, търговията и туризма. Необходимо условие за постигането на тази цел е и изграждането на удобни, бързи и безопасни комуникации.

Срещата поставя началото на българското председателство на Регионалния комитет по автомобилен транспорт на ИСЮЕ. Приоритетните за този период въпроси са свързани с либерализацията на двустранните и транзитните автомобилни превози в региона, улесняването на автомобилния транспорт чрез намаляване престоите на граничните преходи, въвеждането на единен сертификат за тегло на товарните автомобили и др.

• България може да бъде врата на Оман към страните от Европейския съюз

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се среща с Ахмед Абдул Наби Юсеф Макки – министър на икономиката на Султаната Оман

България може да бъде врата на Оман към страните от Европейския съюз. Двете държави могат да бъдат мост между ЕС и Съвета за сътрудничество в Персийския залив. Тези възможности обсъдиха премиерът Симеон Сакскобургготски и министърът на икономиката на Султаната Оман Ахмед Абдул Наби Юсеф Макки, който е и заместник-председател на Съвета на финансите и енергийните ресурси. Това бе първото посещение в България на представители на Султаната Оман. Негово Величество султан Кабус бен Саид желае да се задълбочи търговско-икономическото сътрудничество между двете страни. За нашата страна България може да бъде врата към европейските пазари, подчерта министър Макки. Страната ви има значителна хранителна и текстилна продукция, а Оман и държавите от Персийския залив са голям потребител на стоки, посочи министърът на икономиката. Той допълни, че съвсем скоро бизнесмени от Оман ще дойдат в България, за да обсъдят конкретните проекти.

На срещата бяха разгледани и възможностите за подписване на споразумения за защита и насърчаване на инвестициите, за премахване на двойното данъчно облагане. Подписването на тези документи ще положат основата за активно търговско и икономическо сътрудничество между двете страни.

През последните три години се наблюдава активизиране на търговско-икономическото сътрудничество между България и Оман. Стокообменът през 2003 г. е 211,2 хил. долара, докато през 2000-та година е бил 17 хил. долара. Износът през миналата година е 211 хил. долара, а вносът – 0,2 хил. долара.

• Симеон Сакскобургготски: Председателството на ОССЕ е един от най-значимите резултати в 125-годишната история на българската дипломация

Председателството на ОССЕ през 2004 г. и Вашето присъствие на този най-значим международен форум бележат кулминацията на дипломатическите ни усилия за последните години, каза министър-председателят Симеон Сакскобургготски в обръщението си към участниците в 12-та Среща на министрите на външните работи на страните от ОССЕ. То е признание за капацитета на страната ни да ръководи, макар и временно, дейността на тази международна организация и в този смисъл българската дипломация постигна един от най-значимите си резултати в 125-годишната си история, изтъкна той.

Председателството на Организацията, непосредствено след мандата на България в Съвета за сигурност на ООН през 2002-2003 г., бе централен приоритет на нашето правителство, подчерта премиерът. Тази забележителна външнополитическа активност се осъществява в условията на гарантирана макроикономическа стабилност в страната, висок ръст на brutния вътрешен продукт, устойчив икономически растеж и финансова дисциплина, каза министър-председателят.

Повече от всякога светът е по-взаимозависим сега, допълни премиерът Симеон Сакскобургготски. Проблемите на тероризма и глобалната сигурност, на финансовите пазари и глобалната търговия, на природната среда не могат да бъдат затворени вътре в географските граници на една държава или дори на група държави. Затова и българското председателство на ОССЕ мобилизира вниманието на страните-участнички върху необходимостта за адаптиране на Организацията към новите реалности и заплаха, подчерта министър-председателят. Резултатите от Софийската среща ще дадат насоките във всекидневната дейност на ОССЕ в изпълнение на отговорните задачи от областта на политическото, икономическото и хуманитарното сътрудничество в бъдеще, изтъкна премиерът Симеон Сакскобургготски.

• Министър-председателят на Холандия Ян Балкенденде: България ще може да отговори на всички критерии и изисквания и ще стане член на Европейския съюз през 2007 г.

Деловата част на визитата на холандския министър-председател започна със среща на четири очи с премиера Симеон Сакскобургготски, продължила повече от предвиденото по протокол, и с пленарни разговори между двете делегации. Беше обсъден ходът на преговорите на България с ЕС, въпроси от двустранните отношения, както и актуални международни теми като обстановката в Ирак и в Босна и Херцеговина.

Подготовката на България и Румъния трябва да се разглежда поотделно, е мнението на Балкенденде, чиято страна беше председател на ЕС през втората половина на 2004 г. Той изрази възхищението си от постиженията на България през последните години: „Не е лесно да се смени една политическа и икономическа система, да се променят законите и смятам, че България е свършила нещо много важно и е постигнала голям напредък“, каза холандският министър-председател.

• Симеон Сакскобургготски: Туристическият ни бизнес има ресурс страната ни да бъде домакин на големи международни срещи

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски обсъди възможностите за развитието на конгресния туризъм у нас с членовете на Българското бюро за конгресен и бизнес туризъм – Bulgarian convention and visitors bureau (BCVB). В него участват мениджърските екипи на най-големите хотелски вериги у нас и представители на бизнес организациите.

Участниците в срещата са единодушни, че българският туристически бизнес има ресурс да работи за развитие на конгресния туризъм и България да стане предпочитано място за провеждането на световни форуми. Домакинството на големи срещи у нас ще осигури международен преситиж на страната ни и допълнителни приходи в бюджета.

В приветствието си премиерът Симеон Сакскобургготски подчерта, че всеки туроператор,

хотелиер, ресторантьор или бизнесмен може да бъде посланик на София и България. По този начин много от хората, работещи в туристическия бизнес, могат директно да повлияят върху избора на страната ни да бъде домакин на голям международен форум като например среща на Международната асоциация на адвокатите, Международен симпозиум на кардиолозите и т.н., каза министър-председателят. Той подчерта, че през пролетта на 2005 г. НДСВ ще бъде домакин на Асамблеята на Европейската либерално-демократична реформистка партия.

Премиерът изтъкна, че през последните години страната ни е постигнала забележителен успех в туристическия бизнес, но основен акцент в политиката на правителството е увеличаване на приходите от културния, археологическия, селския и еко туризъм, както и разширяване капацитета на зимните ни курорти.

Министър-председателят увери членовете на BCVB, че е предприел необходимите мерки за подобряване външния вид на гранично контролно-пропускателните пунктове. Правителството е осигурило средства за подобряване на инфраструктурата, за поставянето на пътноуказателни табели за националните културно-исторически обекти и т.н.

• **Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се среща с представители на бизнеса и финансовия елит на Швеция. „Ериксон“ и Investor Group ще инвестират отново у нас**

В присъствието на министър-председателя Симеон Сакскобургготски в централата на компанията „Ериксон“ се състоя презентация на нейната дейност, включително и в България. Домакините подчертаха, че са доволни от условията за развитието на бизнеса, осигурени от правителството и законодателството на страната ни. Изтъкнато бе, че „Ериксон“ възнамерява да увеличи инвестициите на Балканите, като България е част от този проект.

Делегацията на Investor Group изрази своето задоволство от икономическото си присъствие в България. Бяха представени и възможностите за отбранителни производства на компанията СААБ. От страна на домакините бе изразен определен интерес за инвестиране в областта на здравеопазването, високите технологии, инженерните производства. Компанията SKF, която е вложила досега 60 млн. щ.д. в Сопот, възнамерява в близко време да увеличи своите инвестиции близо два пъти.

• **Министър-председателят откри Икономическия форум за Югоизточна Европа**

Симеон Сакскобургготски: Сега е моментът да инвестирате в България и в Югоизточна Европа

В лицето на нашето правителство можете да бъдете сигурни, че ще намерите един отговорен партньор. Това каза премиерът Симеон Сакскобургготски при откриването на Икономическия форум за Югоизточна Европа. Той допълни, че съвместните усилия и разбирателството между страните от региона са гаранция за неговото развитие.

В приветствието си до участниците във форума премиерът отбеляза, че в резултат на положените от всички нас усилия Югоизточна Европа стана по-сигурна, преките инвестиции се увеличават, а това също е фактор, който допринася за стабилността на една държава, на един регион.

Надявам се дискусиите тук да станат повод за реализирането на нови съвместни проекти, за задълбочаване на публично-частното партньорство в Югоизточна Европа, каза министър-председателят. Според него този вече традиционен икономически форум е полезен с това, че дава възможност на българския и чуждестранния капитал да обменят ценен опит.

Премиерът припомни, че през следващата година предстои да стартира важен за региона проект – изграждането на втори мост над река Дунав при Видин-Калафат. Очакванията са строителните работи да започнат през август идната година, а от построяването му интерес имат всички съседни държави, каза Симеон Сакскобургготски.

Като важен проект, чиято реализация ще доближи региона до Европа, той отбеляза и изграждането на магистралата София-Ниш, част от европейския коридор номер 10, която също ще бъде

изградена чрез публично-частно партньорство.

Премиерът посочи, че икономическата политика на българското правителство се основава на принципите на свобода на бизнеса, прозрачност и по възможност все по-малко бюрокрация. Мерките, които през последните три години са предприети, са насочени към постигането на целта България да бъде още по-привлекателно място за инвеститорите. Инициативите са много и те ще стимулират капитала да заработи с още по-високи темпове.

• Херман де Кро: България е най-атрактивната страна за инвестиции

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски се среща с делегация на Камарата на представителите на белгийския парламент, водена от нейния председател Херман де Кро.

Премиерът и неговият гост се обединиха около мнението, че отношенията между двете страни са изключително добри. Дватама акцентираха върху отличните перспективи за задълбочаване на съгрудничеството и обмяната на опит, най-вече с оглед на присъединяването на страната ни към Европейския съюз.

Председателят на Камарата на представителите на белгийския парламент заяви, че България е най-атрактивната страна за инвеститорите. Белгия е на върха сред сериозните инвеститори във Вашата страна, а белгийските фирми създават много работни места тук, допълни той. С 215,7 млн. долара Белгия е на трето място по инвестиции у нас за първите 6 месеца от годината.

Херман де Кро изтъкна, че познава Симеон Сакскобургготски от много години и е щастлив да го види като министър-председател на толкова независимо и стабилно правителство.

Правителство

• Правителството и БНБ работят за ускореното присъединяване на България към Икономическия и валутен съюз и успешното въвеждане на еврото у нас през 2009 г.

Министър Велчев и управителят на БНБ Иван Искров подписаха Споразумение за въвеждането на единната европейска валута

От името на правителството министърът на финансите Милен Велчев и управителят на Българската народна банка Иван Искров подписаха Споразумение между Министерския съвет и БНБ за въвеждане на еврото в Република България.

Българското правителство и БНБ ще отправят молба за присъединяване към междинния етап Валутен механизъм II възможно най-скоро след датата на присъединяване на страната ни към Европейския съюз. Целта е ускорено присъединяване към Икономическия и валутен съюз и успешното въвеждане на единната европейска валута в България.

Очакванията са, при изпълнение на ангажиментите, заложиени в споразумението, през 2009 г. България да се присъедини към еврозоната и еврото да бъде национална парична единица.

Условие за присъединяване към Икономическия и валутен съюз е покриването на Маастрихтските критерии по отношение на темпа на инфлация, постигането на номинален дългосрочен лихвен процент, бюджетния дефицит, поддържането на фиксиран валутен курс към еврото за период най-малко от 2 години, чрез участие във Валутен механизъм II.

Данните на българската икономика показват, че страната ни е изпълнила почти всички критерии още през 2003 г. Политиката за бързото ни присъединяване към Икономическия и валутен

Иван Искров, Милен Велчев и Лидия Шулева

съюз ще даде по-голяма гъвкавост на макроикономическата политика. С приемането на еврото ще се намалят транзакционните разходи на фирмите и домакинствата, тъй като ще отпадне необходимостта от осъществяване на обмяна между лев и евро; единната валута премахва и валутния риск, с което допълнително ще се насърчи притокът на капитали в страната; присъединяването към Икономическия и валутен съюз ще бъде съпроводено и с намаляване на номиналните лихвени проценти; чрез изразяването на цените на стоките и услугите във всички страни в еврозоната в една и съща валута ще се постигне по-голяма съпоставимост и прозрачност на цените, което намалява възможността на търговците на дребно да влияят върху цените им и дава по-голяма защита на интересите на потребителите. Единната валута ще доведе до допълнително стимулиране на търговията между България и страните членки на ЕС, което ще даде нов тласък на външно-търговските връзки.

• **Правителството подкрепя „Шиеджем“, като предприема необходимите мерки за бързо изграждане на завода за стъкло в Търговище**

ВиК-Търговище ще получи временна финансова помощ от над 2,3 млн. лв.

Правителството предостави на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Търговище временна финансова помощ от 2 347 280 лв. за изграждане на необходимите системи и съоръжения за водоснабдяване до площадката на завода за стъкло в Търговище, който се строи от „Тракия глас България“ ЕАД. Министър-председателят Симеон Сакскобургготски и турският премиер Реджеп Ердоган дадоха началото на строителните работи на завода на „Шиеджем“ на 7 юли 2004 г.

От съвременното изграждане на водоснабдителните съоръжения зависи започването на производствената дейност на завода. ВИК – Търговище ще трябва да възстанови предоставените средства до 10 декември 2005 г.

„Шиеджем“ изгражда в Търговище първата поточна линия за производство на плоско стъкло на Балканския полуостров. С построяването на завода в района ще бъдат открити над 700 нови работни места, а областният град ще стане регионален лидер в производството на плоско стъкло. Инвестиционният проект е за 160 млн. долара. От тях 100 млн. долара ще бъдат инвестирани в мощности за производство на фино стъкло, а 60 млн. долара за производството на стъклени изделия. Намерението на „Шиеджем“ е заводът да бъде готов през 2005 г. Очаква се около 85% от продукцията да се изнася в страни от Европейския съюз.

• **47 законопроекта са включени в Плана за действие за 2005 г. към Стратегията за ускоряване на преговорите за присъединяване на България към ЕС**

Съветът по европейска интеграция към МС одобри План за действие за 2005 г. към Стратегията за ускоряване на преговорите за присъединяване на България към ЕС. В него са отразени всички препоръки от Редовния доклад за напредъка на България за 2004 г.

Заложени са общо 586 мерки по отделните направления:

– В документа се съдържат 47 законопроекта, които се предвижда да бъдат одобрени от Министерски съвет и да бъдат внесени в Народното събрание през следващата година.

– За 2005 г. са предвидени за разглеждане 117 подзаконовни нормативни акта, както и 97, които следва да бъдат одобрени от ръководителите на съответните министерства и ведомства.

– Административните мерки в Проекта на План за действие за 2005 г. са с най-голям дял. Техният брой в предложения проект е 210.

– Броят на координационните мерки между отделните министерства и ведомства във връзка с приемането и прилагането на европейското законодателство е 115.

Факти

• Брюксел, 17 декември 2004 г.

Лидерите на Евросъюза посочиха април 2005 г. като месец, през който ще бъде подписан присъединителният договор с България на срещата на външните министри. Според министъра на евроинтеграцията Меглена Кунева тя ще се състои най-вероятно между 20 и 28 април. Европарламентът ще разгледа договорите с България и Румъния на пленарното си заседание на 13 април, заяви Жозе Борел – негов шеф. Европейският съвет потвърди, че България успешно е завършила преговорите за присъединяване. Лидерите на ЕС заявиха, че София ще може да поеме всички отговорности по членството си от 1 януари 2007 г. но в случай, че не изпълни поетите ангажименти, Евросъюзът е включил тази суперпредпазна клауза, която ще отложи приема с една година.

• През октомври частният сектор е заявил 5 000 работни места повече спрямо септември

За пръв път от 2001 г. насам през октомври се отчита значително увеличение на заявените работни места (4.1%) спрямо септември. Това се дължи на активното участие на частния сектор на пазара на труда.

През октомври са обявени 24 280 свободни работни места. От тях 21 168 са на първичния пазар на труда и са предимно в сферата на търговията, преработвателната промишленост, хотелиерството и ресторантьорството. 16 800 са обявените свободни работни места от частния сектор (79.4% от всички обявени работни места на първичния пазар). В сравнение със септември обявените работни места от частния сектор са с 5 000 повече.

През октомври по активни мерки на пазара на труда са заявени 3 000 работни места за младежи. Благодарение на стимулите за работодатели са обявени други 2 400 места за стажуване и чиракуване. През октомври по различни мерки на МТСП за заетост работодатели са заявили работни места за 477 хора с увреждания и 627 места за хора в предпензионна възраст.

Равнището на безработица през октомври е 11.81%. То е най-ниското, измерено през октомври, за последните 5 години. Спрямо септември има слабо повишение на равнището на безработица от 0.07 пункта.

Наблюдава се една много позитивна тенденция на нарастване на дела на започващите работа младежи, като за последните 6 месеца той нараства с 4.6 пункта. През октомври делът на заетите младежи е 30.9% от всички безработни, започнали работа през месеца.

Тези данни кореспондират с последните данни за заетостта от Наблюдението на работната сила на НСИ, които констатират нарастване на заетостта за третото тримесечие на 2004 г.

• България е оценена като най-привлекателната страна за проектите „Съвместно изпълнение“ в Европа

Водещата компания за независими анализи на пазара на емисии на парникови газове Point Carbon огласи своята класация на страните-домакини по механизма „Съвместно изпълнение“ на протокола от Киото. В нея България е оценена с рейтинг „ВВВ“ и се откроява като най-привлекателната страна за проектите в Европа.

С добър потенциал за проекти „Съвместно изпълнение“, доказана подкрепа от страна на държавата и подобряващ се инвестиционен климат, България е изключително привлекателна за инвестиции в проектите, се казва в доклада на Point Carbon. Един от мотивите за високата оценка е фактът, че тези проекти са подкрепени от подходящо законодателство и институционални структури в страната ни.

В доклада се припомня, че България е приключила преговорите по главите за присъединяването към Европейския съюз, което се очаква през 2007 г. Нарастването на brutния вътрешен про-

Министър
Христина
Христова

дукт е 4,28% и чуждестранните инвеститори реагират на подобрения инвестиционен климат с нарастване на преките чужди инвестиции, е оценката на Point Carbon.

- **Над 4,1 милиона чужденци посетиха България до края октомври 2004 г.**

От януари до края на октомври България е била посетена от 4 121 686 чуждестранни граждани. Това е с 16,28% повече в сравнение със същия период на 2003 г. От тях 3 605 161 са пристигнали у нас с цел почивка и ваканция. Броят на туристите от Европейския съюз се е увеличил с 26,59 на сто. ЕС е най-важният пазар за международния туризъм на страната ни. Броят на гражданите от страни на Евросъюза се увеличава с изпреварващи темпове спрямо останалите пазари, сочи анализът на Министерството на икономиката.

Най-много са туристите от Гърция – 571 116 души, което е с 39,62% повече спрямо октомври 2003 г. Българските черноморски и планински курорти са предпочитано място за почивка и за над половин милион германци – 560 488. Броят на туристите от Македония е 547 510, а от Русия – 117 708.

С 63,33 на сто са се увеличили гостите от Великобритания. Те са 248 792. Туристите от Латвия са със 192,67% повече от миналата година, а от Ирландия с 93,74 на сто. У нас са прекарвали отпуските си 10 898 ирландци и 1 478 латвийци.

Все повече туристи от Източна Европа предпочитат да прекарат ваканциите си на българското Черноморско крайбрежие. Страната ни е посетена от 488 346 сърби, 101 183 чехи, 98 541 поляци и 74 837 граждани на Словакия.

По предварителни данни приходите от международен туризъм за първите осем месеца на годината са 1,303 млн. евро, което е с 22,2% повече от същия период на предишната 2003 година.

20 000 австрийски пенсионери ще почиват в България в рамките на пет седмици годишно през 2005 и 2006 г. Почивката на хората от третата възраст се организира по програма на Австрийския съюз на пенсионерите, който всяка година избира дестинации за провеждане на т.нар. „пролетни срещи“. Конкуренти на България за провеждане на двете последователни годишни срещи бяха Испания, Турция, Гърция и Хърватия.

- **Съветът за европейска интеграция одобри националното лого на България**

Членовете на Съвета одобриха представения от Министерството на икономиката проект на лого на България като национално.

Логото изобразява символ на роза и слънце, изпълнен в оранжево, жълто и червено, и надпис „България“ на латиница и кирилица, който е в светлозелени и тъмнозелени букви.

СЕИ определи като приоритетно промоцирането на страната ни и реши дейностите по проект „Промоция България“ да продължат и през 2005 г.

Приоритети

- **Приоритет в работата на правителството е постигането на по-добро здраве за всички граждани на България**

За първи път от началото на здравната реформа се прави цялостен анализ на здравното състояние на нацията

Правителството одобри „Доклад за здравето на нацията в началото на XXI век.

Анализ на провежданата реформа в здравеопазването“. В него за първи път от началото на здравната реформа у нас (1999 г.) се прави цялостен анализ на здравното състояние на нацията и тенденциите в него, на промените в здравните показатели в контекста на социално-икономическите условия и развитие на страната. Прегледът и оценката на здравната ситуация, на постиженията и недостатъците в провеждането на реформата в здравеопазването, на предложенията за по-нататъшното ѝ развитие са направени с акцент върху изпълнението на главната цел на здравеопазването – постигането на по-добро здраве за всички граждани на България. Това е и приоритет в провежданата от правителството здравна политика.

Този доклад се прави за първи път и е начало на система за постоянен мониторинг и периодична оценка на реформата в здравеопазването, каза министърът на здравеопазването Славчо Богоев. Той подчерта, че обект на анализ в документа са последните пет години, които са и годините на активни промени в системата на здравеопазването. Резултатите от доклада, който за първи път обобщава силните и слабите страни на реформата, показват, че промените, които настъпиха, вече дават резултат, но разбира се, има какво да се желае най-вече по отношение на детската смъртност и средната продължителност на живота. Имаме подобряване и на двата показателя, но сме далеч зад европейските страни, каза още министърът. Докладът отчита смъртността сред младите хора, вследствие на пътно-транспортни произшествия, тенденциите при употребата на алкохол, заболяемостта от СПИН и др. Броят на болните от СПИН в България се задържа на ниско ниво. Това е феномен, който е свързан и със стереотипите на обществото, посочи министърът на здравеопазването.

През последните няколко години лечебната мрежа се разви като децентрализирана система и днес вече можем да кажем, че тя постепенно се доближава до съвременните изисквания, допълни министърът.

• Вицепремиерът Лидия Шулева: С общи усилия може да постигнем много неща за доброто на децата. Министър Славчо Богоев: Благотворителността е оценка на зрелостта на едно общество

Правителството определи състава на Обществения съвет към Център „Фонд за лечение на деца“, създаден на 18 октомври 2004 г. Председател на съвета е проф. Д-р Иван Черноземски – Национална специализирана болница за активно лечение по онкология ЕАД, а заместник-председател е Ширин Местан – Агенция за закрила на детето. В състава на Обществения съвет са включени хора с различни професии – лекари, журналисти, юристи, финансисти и др., които ще изработват и актуализират принципите и правилата, въз основа на които ще се набират и разходват финансови средства за осъществяване дейността на центъра; ще организират набирането на финансови средства за осъществяването на тази дейност; ще разглеждат молби на граждани, чиито деца се нуждаят от диагностични и лечебни процедури, за които няма условия за извършването им в България; ще вземат решения по всеки конкретен случай за изпращане на болни деца за лечение в чужбина, както и по отношение размера на отпусканите парични суми.

За една нация се съди каква е по това, как тя се грижи за своите деца. Смятам, че с общи усилия можем да постигнем много, подчерта вицепремиерът и министър на икономиката Лидия Шулева. Първото дарение бе направено от НДСВ, в размер на 500 000 лв.

Детското здравеопазване е един от приоритетите на правителството и с учредяването на фонда се дава възможност за осигуряване на качествено лечение. Решава се и един сериозен въпрос за институционализиране на благотворителността, посочи министърът на здравеопазването Славчо Богоев. Той подчерта, че благотворителността е индикатор за едно общество, затова до колко то е оптимистично настроено и зряло.

• Национален план за 2005 г. съдържа мерки за насърчаването на равнопоставеността на жените и мъжете

Целта на Националния план за действие за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете за 2005 г. е да обедини усилията на институциите за провеждане на политика за равни възможности на жените и мъжете във всички сфери на икономическия, политическия и обществен живот на страната ни.

Планът включва действия, насочени към различни сфери на обществото. Той насърча равнопоставеността при достъпа до здравеопазване и образование, по-широкото включване в процесите на вземане на решения, повишаване на информираността на обществото, премахване на стереотипите за ролите на жените и мъжете и др.

Финансирането на Националния план ще бъде осигурено в рамките на бюджетните средства на отделните институции.

Наближаватъ избори

Изборни системи

Основната форма на политическото участие на гражданитѣ въ управлението на една демократична общностъ сѣ изборитѣ. Това опредѣля и тѣхното мѣсто и значение въ политическия животъ на една страна. Поточно тѣ сѣ мерило за демократическото ѝ развитие. Приемайки това опредѣление, безъ колебание може да се каже, че **демократична е тази страна, въ която управляващитѣ сѣ избрани чрезъ всеобщи, свободни, равнопоставени** (безъ данъчни ограничения, образователенъ цензъ, полъ, възраст, раса и национална принадлежностъ), **директни и съ тайно гласуване**. Ето защо отъ свободното, проведено съ изискванията на съществуващъ законъ протичане на изборитѣ зависи и мирното и спокойно предаване и приемане на властта, отразяващо промѣнитѣ въ нагласитѣ за вжданията на гражданитѣ за социална справедливостъ (баланса между желаното и възможното), реда, законността и тѣхната употреба отъ упражняващитѣ властта.

Въ избирателната свѣтвна практика при избори съществува едно основно разграничение. **Мажоритаренъ изборъ** (кандидатътъ се избира съ мнозинство) и **пропорционаленъ изборъ** (въ който различнитѣ партии и коалиции получаватъ представителство въ органа, за който се провежда изборътъ съобразно полученитѣ за опредѣлена партия или коалиция гласове). Съществуватъ и **мажоритарно-пропорционални** избирателни системи (наречени смѣсени), при които една частъ отъ необходимитѣ за функциониране на органа хора се избиратъ по мажоритарната система, а друга частъ по пропорционалната.

Настоящиятъ обзоръ на избирателнитѣ системи нѣма амбицията деталното им разглеждане отъ социологична и политологична гледна точка и нюансиранитѣ варианти на мажоритарната, пропорционалната и смѣсената избирателни системи, а най-общо да се маркиратъ границитѣ, въ които тѣ се движатъ, и елементитѣ, които ги характеризиратъ.

Мажоритарни избирателни системи

Най-общата характеристика при мажоритарнитѣ избирателни системи е, че при тѣхъ по принципъ се смѣта избранъ онзи кандидатъ, който е получилъ най-много гласове, а оттукъ се прави и изводътъ, че тѣ отразяватъ частично обществената нагласа къмъ личността на избрания кандидатъ. При тѣхъ изборътъ (гласуването) преминава въ един туръ (въ единъ цикълъ). Ако обаче двама кандидати получатъ равенъ брой гласове (първитѣ двама), се насрочва втори туръ, при който за избранъ се смѣта този кандидатъ, който е получилъ най-много гласове. Ако и тогава се получи равенство между гласовете, законътъ за изборитѣ предвижда съответно технология за опредѣляне на победителя.

Наредъ съ недостатъка при мажоритарните избирателни системи, както се каза по-горе, че тѣ отразяватъ частично общественитѣ нагласи относно кандидата, притежаватъ инеоспорими предимства:

- тѣ сѣ прости за разбиране отъ обикновенния избирателъ;
- създаватъ парламентъ и правителство, които по правило не зависятъ отъ партийно влияние и сѣ далечъ отъ партийнитѣ борби за надмощие;
- избраниятъ кандидатъ има прѣка връзка съ избирателитѣ въ района, отъ който е избранъ, безъ посрѣдничеството на партии и коалиции.

Тѣзи предимства при всички случаи нареждатъ мажоритарнитѣ избирателни системи предъ пропорционалитѣ, защото преодоляватъ партийната раздробеностъ и посрѣдничество при контактуването съ избирателитѣ и изборътъ се дължи на качествата на кандидата, а не на партийнат аму характеристика, къмъ която избирателитѣ обикновено оставатъ безразлични. За тѣхъ е съществено важно избраникътъ имъ да е "въ часъ" съ тѣхнитѣ нужди, болки и стремежи, съ тѣхнитѣ икономически и социални тежнениа и силата му да ги преодолява и защитава въ органа, за който е избранъ.

Мажоритаренъ изборъ е възможенъ само въ едномандатенъ избирателенъ районъ. Това е продиктувано отъ естеството на самия изборъ, което ще бжде разгледано въ раздѣла за смѣсени избирателни системи.

Пропорционални избирателни системи

Основниятъ принципъ при характеристикитъ на пропорционалнитъ избирателни системи е, че тѣ осигуряватъ представянето и на по-малки партии въ всѣки избирателенъ районъ пропорционално на полученитъ гласове за различнитъ партии и коалиции.

Пропорционалнитъ избирателни системи се прилагатъ само въ многомандатнитъ избирателни райони или когато цѣлата страна е единъ избирателенъ районъ. Гласуването при тѣзи системи се извършва задължително съ партийни или коалиционни листи, което единствено предоставя възможността за едновременно разпредѣляне на мандатитъ на мнозинството и малцинството (Политология. Колективенъ трудъ подъ редакцията на доц. д-ръ Г. Янковъ).

За разлика отъ мажоритарната избирателна система пропорционалната относително вѣрно отразява въ съответния органъ, за който е изборътъ, реалното влияние на политическитъ сили въ обществото. Това е основното ѝ предимство предъ мажоритарната. Но наредъ съ това трѣбва да се отбележи, че пропорционалниятъ изборъ не съдейства за създаване на стабилна и работеща изборна единица (напр. парламентъ и правителство). Това е напълно разбираемо, като се вземе подъ внимание обстоятелството, че тамъ сж представени множество политически партии и коалиции, които въ не малка степенъ изразяватъ противоречиви или различни по форма и съдържание интереси и позиции относно изискванията на обществото. Освенъ това приложението на практика на пропорционалната избирателна система не е така просто, както на пръвъ погледъ изглежда. Въпроситъ, свързани съ броя на избранитъ кандидати и разпредѣлението

на остатъчнитъ гласове, сж проблеми, които сж обектъ както на законови разпоредби, така и на корпоративни междупартийни споразумения.

Броятъ на избранитъ кандидати отъ всѣка партийна или коалиционна листа може да се осъществи или чрезъ системата на **изборната квота**, което ще рече, че броятъ на подаденитъ гласове въ всѣки избирателенъ районъ се раздѣля на **предоставенитъ за района мандати** или на системата на предварително установенъ изборенъ дѣлителъ (предварително опредѣлено число гласове, необходими за единъ мандатъ). Колкото пжти този дѣлителъ се съдържа въ гласовѣтъ, подадени за дадена листа, толкова кандидати сж избрани отъ нея. Дали броятъ на избранитъ кандидати да се опредѣли по изборната квота или по предварително установения изборенъ дѣлителъ, както и разпредѣлението на остатъчнитъ гласове, се опредѣля отъ избирателния законъ, приетъ именно за тѣзи избори.

Смѣсени избирателни системи

По принципъ смѣсенитъ избирателни системи механично обединяватъ мажоритарната и пропорционалната система, съ което частично елиминиратъ отрицателнитъ страни на дветъ системи поотдѣлно, като запазватъ сжщностнитъ имъ характеристики.

До момента на отпечатване на списание "Борба" все още българскиятъ парламентъ не си е казалъ тежката дума по каква избирателна система ще се проведатъ парламентарнитъ избори презъ тази година. Но каквато и да бжде тя, българскиятъ избирателъ въ оставащитъ до изборитъ месеци сериозно трѣбва да помисли за вота си на тѣхъ, отъ което ще зависи животътъ му презъ следващитъ години.

Отъ насъ, драги читатели на "Борба" и следовници на идеитъ на БНФ, Инк., на добъръ часъ къмъ размисълъ и решение. И на среща при избирателнитъ урни!

БОРБА

Редакционно съобщение

Въ брой втори на "Борба" ще помѣстимъ обзора "Еднопартийна, двупартийна и многопартийна управленческа система".

Дискусионно

Кой има полза от това?

За какво става въпрос?

В Устава на възпитаниците, завършили военните на Негово Величество училища, който е останал непроменен от 1993 до 2002 г., в чл. 6, ал. 2, е записано:

“Не могат да бъдат членове на Съюза лица, за които е доказано, че са били членове на БКП и БСП или сътрудници на комунистическите репресивни органи, а също и лица, осъждани за криминални и стопански престъпления.” Така е записано в уставите от 1993, 1997 и 2002 г.

Същият чл. 6, ал. 2 е изменен през 2004 г. и получава следната редакция:

“Не могат да бъдат членове на Съюза лица, за които е доказано, че са членове на БСП или сътрудници на комунистическите репресивни органи, а също лица, осъждани за криминални и стопански престъпления.”

Бележка на редакцията:

Редакцията на сп. “Борба” не коментира изменението в Устава на ВЗВНВУ. Това не е нейна работа! Но тя има един въпрос, който поставя на обсъждане.

Ако възбраната за членство се отнася само до днес членуващите в БСП, а известно е, че днес тя няма репресивни органи, респективно доносници на репресивния си апарат, трябва ли да създадем условието **тя отново да има репресивни органи**, на които да забраним членство в Съюза. Колкото до миналото, обществена тайна е, че органите на репресивния апарат по правило са членове на БКП, а доносниците – техни гушеприказчици.

С разбиране за точност в следващия брой на сп. “Борба” ще поместим отговорите (ако последват такива).

АБНФ в настъпление

Евдокимъ
Евдокимовъ,
Германия

На добър път и успех

Българският национален фронт е създаден през годините 1947 и 1948, когато българската политическа емиграция започва да отрязва и да се освобождава от идеята, че господството на Съветския съюз надъ Източна Европа ще бжде краткотрайно и че прокудените въ чужбина българи ще могат скоро да се завърнат въ Родината си.

Той се разраства бързо, като създава клонове въ много европейски градове, като Парижъ, Виена, Мюнхенъ, Римъ, Франкфуртъ, Цариградъ, Залцбургъ, Лондонъ, Брюкселъ, а особено следъ началото на 50-те години, когато емиграцията се насочва къмъ задокоеанските страни, въ Ню Йоркъ, Чикаго, Лосъ Анжелесъ, Рио де Жанейро, Мелбърнъ, Аделаида, Торонто и прочие. Организацията прави всичко въз-

можно за съхраняване на българския дух, като празнува национални празници, като 3 мартъ – Освобождението на България, 24 май – Св. Св. Кирилъ и Методий, Гергьовденъ, Богоявление и др., подкрепя основаването на български църковни общини, участва активно въ работата на Българската лига за правата на човѣка, изпраща меморандуми и изложения до правителствата на западните демокрации, припомнящи сждбата на българския народъ, страдащъ отъ потисничеството на комунистическата диктатура и тѣмъ подобни. Малко или повече той става изразител на така наречената по думите на видния философъ и общественикъ Стефанъ Поповъ “Друга България”. Благодарение на пожертвователността и упоритата енергия на нейните ръководители, между които ще споменемъ Иванъ Дочевъ, Христо Статевъ, Сте-

фанъ Поповъ, д-ръ Паприковъ, Ангелъ Тодоровъ, Ради Славовъ, Ангелъ Гъндерски, Стефанъ Мариновъ и много други, Българският национален фронтъ устоява на политическата апатия, която съ течение на времето обхваща голѣма частъ отъ емиграцията и продължава и до днесъ своята дейность.

Подъ председателството на дипл. инж. Александъръ Дърводѣлски, президиумътъ на Българския национален фронтъ решава да проведе 29-ия си редовенъ конгресъ на българска земя. Въ съгласие съ това решение конгресътъ бѣ проведенъ на 5 и 6 юни 2004 г. въ София. На този конгресъ бѣ решено дейността на организацията да се пренесе главно въ България.

За тази целъ на 28 юли 2004 г. въ София бѣ проведено събрание, на което бѣ основана Асоциация "Български национален фронтъ" въ България. Въ приетия на събранието уставъ се изтъква, че сдружението е самостоятелно юридическо лице съ нестопанска целъ по смисъла на Закона за юридическитѣ лица съ нестопанска целъ и ще осъществява дейность въ обществена полза. Въ него се казва сжщо, че сдружението ще работи, като провежда семинари, обсъждания, конференции по теми за утвърждаване на просвѣтително-хуманитарни, анти-тоталитарни и национално-патриотични ценности и ще реализира програми чрезъ организиране на симпозиуми въ страната и въ чужбина за развитие и утвърждаване на самобитната хилядолѣтна българска култура.

Въ устава се казва сжщо, че сдружението си поставя за целъ, като създаде клубове на приятелитѣ на Българския национален фронтъ, да разяснява дейността на БНФ въ национално-патриотиченъ аспектъ, анти-тоталитарна по духъ и социална по съдържание. Членъ на Асоциацията може да бжде всѣки дѣеспособенъ български гражданинъ, приемащъ да служи на целитѣ, регламентирани въ устава, и е съ честно и неопетнено гражданско и поли-

тическо минало, и който е недвусмислено противникъ на тоталитарния и на всѣки другъ режимъ, почиващъ на насилие. Всички членове на Асоциацията плащатъ членски вносъ, опредѣленъ отъ Общото събрание.

Като върховенъ органъ на Асоциацията Българският национален фронтъ не възнамѣрява да се превърне въ нова политическа партия. Това обаче не значи, че той се отказва да играе каквато и да е роля въ политическия животъ на страната.

Съ изграждането на организационната си структура въ цѣлата страна Българският национален фронтъ си поставя за целъ да стабилизира процеса на демократизация и да подкрепи партиитѣ, които се борятъ за повдигане жизнения уровеньъ на населението и за укрепване на националното чувство у българина.

Специално въ Видинския районъ предстои на политическитѣ усилената работа. Видинъ е отново областенъ центъръ. Предстои строежътъ на новия мостъ на Дунава. Предстои сжщо откриването на много нови предприятия. Всичко това предполага значително намаление на безработицата.

За реализирането на всички тия мероприятия ще бжде необходимо непрекъснато да се упражнява натискъ въ Народното събрание, както и върху съответнитѣ държавни институции. Това ще бжде една отъ основнитѣ задачи на Асоциация "Български национален фронтъ" въ България.

Наредъ съ тази дейность Българският национален фронтъ ще продължи своитѣ усилия за изграждане на националното самочувствие.

Въ предстоящото събрание за основаване на клонъ на Асоциацията очакваме да бждатъ представени и други предложения за бждещата дейность на сдружението.

На видно мѣсто ще стои, разбира се, въпросътъ за ролята, която Българският национален фронтъ би могълъ да играе въ предстоящитѣ избори за Народно събрание.

Асоциация "Български национален фронтъ" благодари за даренията, направени й отъ следнитѣ лица:

Андрей Блъсковъ, Симеонъ Монева, Димитъръ Инковъ, Ани Велчева Громанъ, Любенъ Шефъ, К. Чараклиевъ, Инге Балабанова, Гилда Къовешъ, Кирилъ Митракиевъ, Пасингъ – Мюнхенъ, Емилия Евдокимова – Регенсбургъ. И особено за щедрата помощъ на Бистра Балабанова.

Съобщение

На 21 ноември 2004 г. във Видин бе учреден клуб на Национално сдружение Асоциация "Български национален фронт". Основната цел и предмет на дейност на организацията е утвърждаване на национално-патриотични, демократични, антитоталитарни и просветно-хуманни ценности и идеали. На събранието присъстваха доц. Иван Йотов, председател на сдружението, и Евдоким Евдокимов – главен инициатор на събитието – наш съгражданин, живеещ дълги години в Мюнхен, един от основателите на българската секция на Радио "Свободна Европа".

До редакцията на сп. "Борба"

Асоциация "Български национален фронт" – клуб Казанлък, учреди до края на 2004 г. клубове в следните селища: община Гурково, община Мъглиж, град Шипка, село Крън, село Копринка, село Средногорово. През 2005 г. ще бъдат учредени клубове в Стара Загора, Габрово, Карлово, Сопот, Павел баня и Николаево.

Председател АБНФ – Казанлък: Й. Маринов

Поправка

В брой 6 – ноември 2004 г., на стр. 14 "Началото", са допуснати две неточности, които не са резултат от редакционно недоглеждане, а на погрешна информация, подадена от заинтересуваните лица.

Първа неточност:

За централен офис – София е записано: Студентски град, бл. 7, да се чете – **Студентски град, блок 7А.**

Втора неточност:

За районен офис – Пловдив, за Южна България е записано телефон (032) 92 76 96, да се чете: **телефон (032) 94 23 76.**

БОРБА

Гости на "Борба"

Български национален съюз "Нова демокрация"

БНС "Нова демокрация" е основана от родолюбиви българи през 1989 г. и е регистрирана по Закона за политическите партии съгласно Решение на СГС от 19 април 1990 г. За неин председател е бил единодушно избран г-н Иван Лазаров, изявен противник на комунистическите идеи и начини на действие, дългогодишен политически затворник и участник в горянското движение.

Съгласно устава на БНС (глава III, чл. 4) на Съюза са поставени следните цели:

- А. Изграждането на нова, възродена България.
- Б. Да съдейства за патриотичното възпитание на нашия народ и да му вдъхва вяра в щастливото бъдеще.
- В. Да ратува за създаване на справедливо съвременно законодателство, отстояващо правата и свободите на българския народ.

Г. Да ратува за създаване на икономика, изградена върху частната собственост и личната инициатива, доброволно коопериране, както и държавно регулиране на някои отрасли на народното стопанство с оглед защитата на интересите на социално слабите слоеве.

Съюзът си поставя за задача постигането на горните цели при пълно спазване на Конституцията на страната и на останалите закони.

Иван Лазаров

Политика и морал

Колко мъчително звучат днес понятията политика и морал в контекста на последвалите събития след Октомврийската революция в Русия, разтърсили епохата, и чертаейки потискащия ѝ портрет. Събития, осигурили за сетен път нашествието на политическия цинизъм и безпринципност. Събития, с които идеите за колективизъм на всяко равнище доказаха утопичните стремежи на большевишката школа. Тя не оправда собствените си надежди за етичност, защото партии и правителства не само не освободиха човека от гнета, но се озоваха в антагонизъм с правата на човека, като го подложиха на нов гнет. Така предизвикаха протест на съвестта. Следователно моралът се оказа в радикална опозиция спрямо политиката, а политиката – спрямо морала.

Може би сега не е излишен въпросът коя от традиционните морални норми може да се съвмести с идеята за комунистическата политика. Дали с ликвидирането на частната собственост има смисъл осмата Божя заповед “Не кради”? Дали в светлината на революционните идеи може все още да се съхрани шестата Божя заповед “Не убивай”? А останалите Божии заповеди? Но спорът за моралните норми не е принципен спор. Принципен е спорът за свободата. Може ли да съществува морал там, където е поставена под въпрос човешката свобода? Човек става субект на морала тогава, когато осъзнава, че е свободен и когато избира свободата си като принцип на поведение. Комунизмът учеше, че “истинската свобода” е в подчинението на обективните исторически закони, проповядвани от “безгрешната партия”. Но по този начин не се ли свеждаше свободата до предаване в робство? Не се ли търсеше врагът навсякъде, дори и с партиен билет? Не се ли търсеше врагът въобще? И като резултат се създаде един повсеместен **страх!** А щом има страх, къде остана свободата? Да, започва сервилността, нагаждачес-

твото, насилието, изнудването, шантажите и още много безпринципни действия. Насилниците и инквизиторите вече са спокойни, но само те! Държат в ръцете си жертви, които от страх пак ще се страхуват. Морал!

Аз бих желал нашите надежди – нашите млади хора, независимо от техния цвят и политическа принадлежност, да надминат бащите си като творци и да кажат “Не” на престъпността, корупцията и алчността. Да кажат “Не” на безумието!

“Свобода!” Правото върху самия себе си е право над всички права, основа на всеки морал. След раздялата с комунизма човек се среща със самия себе си и осъзнава свободата си. Избира я като основна ценност, на която може да се базира моралът. Човекът става субект на истината и от този момент се превръща в субект на правата и задълженията. Като такъв той отговаря за себе си и вече не е роб. Вече може да решава на кого да служи, но не като роб, а като свободен. А там, където няма роби, няма и робовладелци.

Само така, очиствайки се от негативните тоталитарни напастявания, личността става носител на индивидуална позиция и висока нравственост. Само моралната личност е достойна за участие в политиката. А голямата политика винаги е била и ще бъде морална. Но за да имаме моралното право да я сътворяваме, нека всеки от нас поне да се опита да мине през Чистилището. Това е нашата, на Българския национален съюз “Нова демокрация”, нравствена позиция. Това е и нашето заветание за бъдните поколения.

За България!

Бел. рег. – Редакцията благодарни на г-н Богдан Йоцов за желанието за сътрудничество между БНФ, Инк. и БНС “Нова демокрация”.

Фондация “Д-р Джеймс Велков”

Капка по капка – вир става

Точно година след учредяването на Фондация “Доктор Джеймс Велков”, в Деня на народните будители – 1 ноември, бе отпочнато едно велико дело от учредителите Димитър и Снежана Велкови. Със собствени средства те започнаха изграждането на път, дълъг 3 километра, до софийското село Мала Раковица. Селото се намира на 30 км от София, но е единственото без връзка с най-близкостоящия град Баня. Териториалното разделение поставя селото във владение на община Божурище и благодарение на активното и съпричастно отношение на кмета г-н Валентин Благоев всички допълнителни административни пречки бяха елиминирани. Така стана възможно започването на строежа на този път, който ще бъде истински рай за местното население, което никога не е имало асфалтов път досега. В първите години на XXI в., когато динамиката на живота изстисква от нас всяка живителна жилка, когато говорим за големи катаклизми в световен, природен, икономически, социален и духовен план, Фондация “Джеймс Велков” работи за възраждането на добрите черти на българина, за възможността всеки от нас в живота си да извърши добро дело. Както казва поговорката “Направи добро и го хвърли в морето”, но никой от жителите на селото не би дръзнал да хвърли доброто начинание на семейство Велкови “в морето.”

Водосвет при отпочване на строителството на трикилометровия път. Отляво надясно: първи ред: г-жа Соня Костадинова, г-жа Снежана Велкова (съпруга на д-р Джеймс Велков), д-р Джеймс Велков и г-н кметът на община Божурище

Машини подравняват трасето на път

В знак на благодарност и уважение към старейшината Джеймс те искат да дарят от своите земеделски земи, защото второто дело на Фондацията за построяване на дом за възрастни хора кара местните жители да забравят на колко години са и само казват: “С какво да ви помогнем, господин Велков?”, а самият г-н Велков се шегува и пита: “Като ме гледате, колко години ми давате?” Отговорът често пъти стига до 75 години, а Джеймс Велков поглажда брадата си и прокарвайки пръсти през снежнобелите си коси, отговаря: “Още десет отгоре!”

И ако следваме мъдростта и знаем, че капка по капка вир става – то нека всеки един от нас, имаш желание да подкрепи делата на Фондация “Джеймс Велков” и чувствайки се съпричастен към дейността за възраждане на българското, е добре дошъл да участва!

Банкови данни на Фондация “Д-р Джеймс Велков”

**Ейч Ви Би Би Банк Биохим – централен офис Иван Вазов – 1, София
сметка в лева 1059179507, код 66096608, SWIFT COD – BACXBGSF**

Редакционна поща

Уважаеми господин Спасов,

Във Ваше лице поздравявам целия творчески колектив на списание "Борба" по случай Рождество Христово и Новата 2005 година. Пожелавам на творческия колектив все така всеотдайно да работи за възраждането и българския национален дух и изграждането на национално могъща и социално справедлива България.

Инж. Кирил Крумов – Враца

Уважаеми г-р Дочев,

Поздравявам Ви по случай Рождество Христово, Новата година и Вашия 99-и рожден ден със стихотворението "Летете, легиони", което съм писал през 1942 г., когато бях водач на Врачанския легион. Вие сте живата история на българския национален дух и аз Ви пожелавам здраве, дълголетие и богър дух.

За България!

Инж. Кирил Крумов, Враца – почетен гражданин

ЛЕТЕТЕ, ЛЕГИОНИ!

*Летят безбройни легиони
от верни български чеда,
към бъдещето устремени
в борба за хляб и свобода.*

*Върви могъщата лавина
напред по своя път безкрай,
та хубавата ни Родина
да се превърне в земен рай.*

*Летете смело, легиони,
към своята огнена мечта,
рушете вражи бастиони,
да има вечна светлина.*

*Напред и все напред летете
към радостни, щастливи дни,
сразете смело враговете
с челичените си гърди.*

*Ще срещнете безброй прегради
по легендарния си път,
но кървавите барикади
духа ви няма да сломят.*

*Ще срещнете и хора долни,
предатели и подлещи,
които с действия подмолни
ще малят вашите очи.*

*Но вие все напред вървете
като стихийен ураган
и враговете пометете
със смелостта на великан.*

*Летете, родни легиони,
летете, български орли,
след вас се движат милиони
със светли огнени мечти.*

Уважаема редакция,

Току-що получих списание "Борба", което очаквам с нетърпение и чега с удовлетворение, както и книгата "Освободителни" мисии на Русия – Съветския съюз във и около България", като "дар от Ив. Лилов". Ще я прочета с удоволствие, защото съм убедена, че написаното в нея е единствено обективната историческа истина и ще внесе яснота във възгледите ми. Моля, позволете ми да изкажа сърдечните си благодарности към г-н Лилов, на редакционния състав и да ви пожелаая Весела Коледа и по-щастлива нова 2005 година, много здраве, радостни дни, повече щастливи мигове и успехи в благородните дела, на които отдавате дните от живота си!

Благодаря!

Елена Вачева, Хасково

Уважаеми господин Спасов,

От все сърце Ви желае добро здраве. Бог да Ви закриля, за да работите за България и да ни помагате. Много Ви благодаря за списание "Борба", което най-редовно получавам от Вас. Чрез него през последната година следим работата на правителството начело с Негово Величество цар Симеон II – царя на българите.

Ние не стоим без работа. Направихме учредително събрание с хората, които имат нашите идеи в с. Медковец, общ. Лом. Избрахме и ръководство – мен за координатор и Стойчо Колев за заместник. Ще Ви изпратим пълен списък на хората, за да ни изпращате повече бройки от списанието. Там, в средата на списанието, давайте повече неща за работата на царя и правителството. Сега, преди изборите, трябва да се знае за тяхната работа, за да се затворят устата на тези, които виждат само лошото.

Твой Николай, с. Медковец

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Нови книги

Излезе второто издание на капиталния труд "История на българските империи" от Димитър Х. Попов. Това е книга с неподправени и непремълчани факти от нашето минало от III-II в. пр. Хр. до днешния ден. Книга за българската слава, за историческите ни сризове и за формиране на националния ни характер.

Тази история трябва да стигне до всеки български дом и да бъде прочетена с разбиране и внимание. Защото върху 920 страници, в 130 подзаглавия, в 26 глави и в три големи раздела авторът е събрал огромно количество информация за нашия път през столетията и е дал тълкуването си за станалите събития и за онова, което е възможно да се случи до средата на този век. "История на българските империи" е в голям формат – 17/24 см, и може да бъде намерена в книжарниците в столицата и в страната на цена от 20 лева.

Новоизлязлата книга на Иван Илиев Лилов "Освободителни мисии на Русия-Съветския съюз във и около България", XXIII+294 стр., може да получите и от автора, чрез препоръчана пратка по пощата направо във Вашия дом, срещу пощенски запис от 8 лева на адрес: ул. Солунска 52, София, пк 1000, тел. (02) 9530559.

Заглавието и портретът на Петър Велики на корицата подсказват съдържанието на книгата. Тя е написана с блестящ стил, добросъвестност, интелектуална честност и е добре аргументирана. Тя се противопоставя на некомпетентно написаната и фалшифицирана история. Хубаво е всеки да я прочете.

Списание "Борба"

Печатница "Отечество" ООД

София, бул. "Стамболийски" 125 (Входъ отъ ул. "Осогово"), 30 СОУ, тел./факсъ 8223 531
(Регистрирана въ Соф. градски съдъ, ф.д. № 10127 отъ 22 юли 1995 г.)

Извършва всички видове полиграфически услуги.
Черно-бѣлъ и цвѣтенъ печатъ.

СПИСАНИЕ "БОРБА" СЕ ПЕЧАТА ВЪ
ПЕЧАТНИЦА "ОТЕЧЕСТВО"

ПЕЧАТА:

книги, списания, дупляни,
етикети, проспекти, календари,
вестници, рекламни плакати
и други на цени,
достъпни за всички.
Посрѣдниците ползватъ
изключително голѣми комисиони.

За чужди граждани, желаещи да
ползватъ услугите на
печатницата на съответния езикъ
за книги, каталози, реклами и др.,
контакти се установяватъ
кореспондентски или телефонно
отъ 13,00 до 17,00 часа българско
време на посочения телефонъ.

Между Пирин и Рогоните

В с. Долен, Благоевградска област, с много фитнес и изтънчен вкус нашият читател г-н Георги Клисурски напълно е обзавел къща-хотел, отговаряща на всички съвременни изисквания за пълноценен отдих и почивка. Обособени са два самостоятелни апартамента по 100 кв. м с телефон, Интернет, кабелна телевизия, отделно обща механа с камина и отделна кухня. В двора има осигурено паркомясто.

Село Долен е архитектурен резерват, намиращ се в Западните Рогопи. Селото е основано през XVII-XVIII в., а църквата "Св. Никола" е построена през 1837-1839 г.

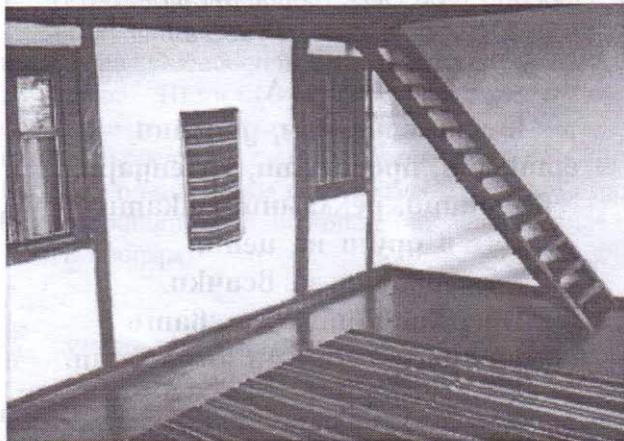
В близост до селото са Огняновските минерални бани, Банско и други райони, подходящи през зимата за ски. Наоколо има множество църкви, манастири, различни антични старини, крепости, тракийски светилища, гробници. В района на с. Долен се намират два напълно запазени римски моста, които привличат през всяко време на годината екскурзианти.

Като разстояние с. Долен се намира на 225 км от София, на 60 км от Банско, на 27 км от Огняново и на 100 км от Кавала.

В къщата-хотел се предлагат като услуги: отдаване на кола под наем със и без шофьор; панорамна обиколка на областта (Банско, Огняновски минерални бани, Ковачевица, манастира "Св. Георги", Доспат, Мелник, Свети Врач, Роженски манастир, Рупите); транспорт до ски пистите в Банско; езда на кон; разходка с каруца; покупка на сувенири; покупка на екологично чисти храни и други.

Къщата-хотел е пригодена за целогодишно приемане на почиващи.

За **контакти**: 088 8 444 985 – Клисурски

Издаването на списание "Борба" се финансира единствено от помощи на читателите си. За да се избягнат високите такси при изваждане или осребряване на чекове в валута, различни от тези в съответната страна, помощите да се изпращат:

въ левове – до Гошо Спасов, ул. "Алабакъ" 21, Бялово, България

въ австралийски долари – Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia

въ щатски долари – "Borba", P.O. Box 46250, Chicago, IL. 60646, USA

(От Европа помощите в валута могат да се изпращат и на адреса ни в България.)

Продължение от втора корица

Нещата коренно се изменят през есента на 1944 г. Окупацията на страната от Червената армия и налагането на просъветски режим у нас доведе до най-жестоките и кървави изстъпления и убийства, погубили десетки хиляди българи.

Така партийното “законодателство” се превърна в официално законодателство, а държавата – във функция на партията. Ясно е, че при тази обстановка изпълнението на закона или прилагането му като санкция на закононарушението и престъплението можеше да бъде осъществявано или не по преценка на партията ръководителка. С една дума партията практически добиваше надзаконови функции.

Това даде възможност за най-широко прилагане на субективното партийно виждане при всички изяви и функции на обществения и държавен живот. С други думи тоталитарната форма на държавно управление с всички възможни нарушения и извращения на законовите норми, с внушавани по партиен път прикривания и оправдания на извършени престъпления се превърна в официална държавна политика на България.

Тази партийно толерирана прослойка от закононарушители участваше мълчаливо и незабелязано в не едно стопанско или финансово престъпление, в което въвличаше ловко и висшестоящи елементи от партийната йерархия и по този начин си осигуряваше безнаказаност.

Постепенното задълбочаване на кризата в социалистическото стопанство, официалното включване на партията-държава в нерегламентирана от международните търговски норми спекулативна продажба на преработени у нас огромни количества енергийни продукти (които се внасяха в суров вид от СССР) и заедно с това широкото развитие на оръжеен трансфер в ембаргови държави (с участието и на държавна фирма “Кинтекс”) – това даде възможност за безконтролно проявяване на партийно толерирани групировки, дружества и обединения, които оперираха от името на българската държава.

Като гарнитура към това централно ядро в цялата страна (осигурило си здрави връзки с отвъдграничната престъпност) се разви мрежата от “дейци” по нарко- и оръжеен трансфер. На първо място тази широко проникнала в обществения, стопанския и политическия живот невидима мрежа пристъпи не само към обсебване на държавните средства и материални фондове, но и към заграбване по измамнически начин на скромните спестявания на стотици и хиляди български граждани.

Така бяха създадени “финансовите пирамиди” у нас, които изсмукваха, изнасяха и изпираха в чужбина както едноличните спестявания на гражданите, така и заграбените и пренасяни със “сложни хватки” обществени и държавни финансови фондове.

“Фараоните”, лидерите на тези пирамиди, бяха предварително подготвили екипите си от сътрудници, паричните канали, перачниците зад граница и в края на краищата, и удобни убежища отвъд морета и океани, където можеха да се приютят при завършване на една или друга операция, или при опасност от провал.

Тези именно “фараони” създадоха възможност в прикрито сътрудничество с държавни банкери да се оформят невероятен брой “кредитни милионери”, които мултиплицираха престъпната си дейност в аритметична, а понякога в геометрична прогресия.

Всичко това се извършваше при невероятно лавиноподобно нарастване на повсеместна корупция, която проникна почти изцяло и в държавния апарат.

Така България, която в началото на ХХ век беше образец на законност, стабилитет и просперитет не само на Балканите, но и в Европа, в края на века същата тази България стана синоним на корупция, измами и организирана престъпност, в не малък брой от случаите облечена в държавна власт.

Или казано с обикновени думи – ако българинът от средата на ХХ век в селата и малките градове не заключваше дори къщната си врата, когато напускаше дома си, само шестдесет години по-късно, след жестокия смерч, унищожил духовните устои на народа, той няма дори смелостта да пусне самò детето си на улицата и живее зад блиндирани железни врати, като в истински затвор.

Колкото и да е болезнено това сравнение, то е реален факт и предизвикателство към съвременното българско поколение. Отговорността не е само за престъпниците, но и за тези, които съжителстват примирени и безсилни с престъпниците.

*Из глава XIX от книгата на проф. д-р Петър Константинов
“За и против националните интереси на България”*

Хора, бдете! Вълкът козината си мени, но нрава – никога!

Редакционенъ комитетъ: гупл. инж. Александъръ Дървогълски, г-нь Гошо Спасовъ, г-нь Йорданъ Ганчовски

БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

НОВОГОДИШЕНЪ ПОЗДРАВЪ

Камбаненъ звънъ когато възвести
усмивката на Новата година,
отъ споменитѣ да струятъ мечти,
политнали къмъ скжпата Родина!

И мислитѣ свободно да разперятъ
надеждитѣ съ молитвения зовъ,
дүшитѣ ни щастливи да намерятъ
крило за радостъта и благословъ!

Виолета Борисова, изъ стихосбирката
“Влага въ очитѣ”, посветена
на българскитѣ политически емигранти

Вѣра
Сила
Сүверенитетъ